Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

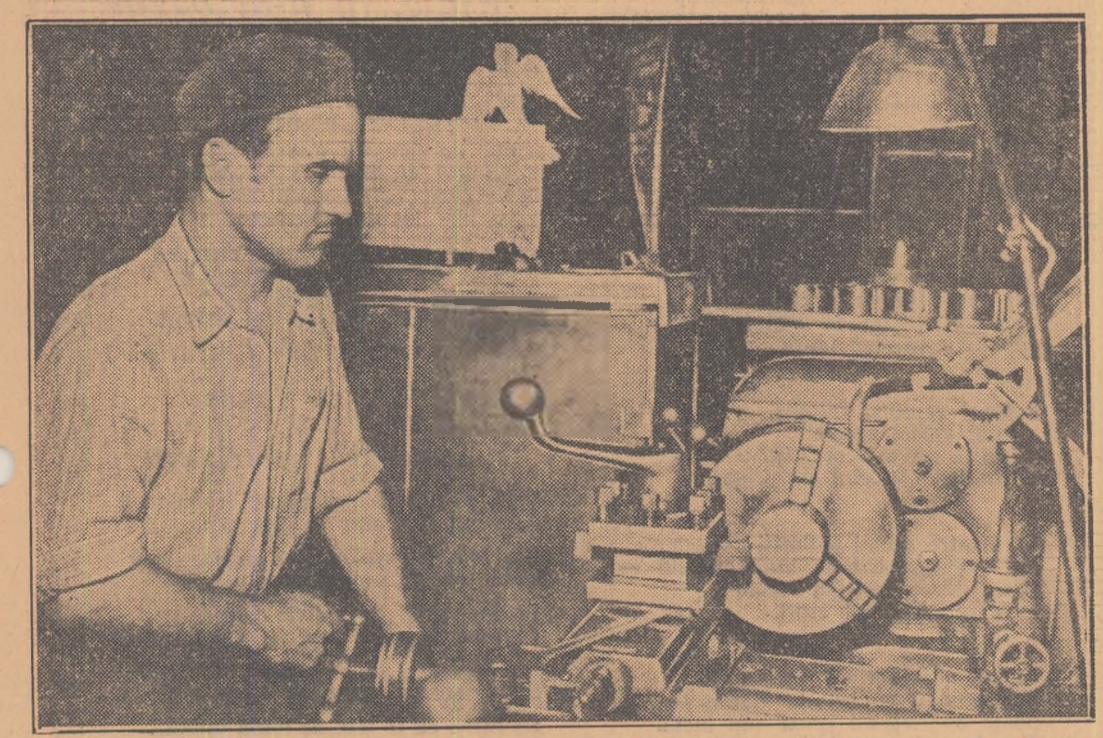
Anul XII, Seria II-a, Nr. 2169 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 21 aprilie 1956

În întîmpinarea zilei de 1 Mai

ÎNTREAGA BRIGADĂ APLICĂ METODE ÎNAINTATE

— O inițiativă de preț —

* *Aplicarea diferențiată a metodelor avansate*
* *Reducerea timpilor ajutători*
* *Pregătirea planului de operații și a sculelor necesare*

Apropierea zilei de 1 Mai, ziua solidarității oamenilor muncii de pretutindeni, a dat imbold îndrăznelii și chibzuinței membrilor brigăzii de tineret a lui Năstase Mitroi de la uzinele „Matyas Rakosi" din București.

Și iată că ziua de ieri a constituit pentru membrii acestei brigăzi o adevărată sărbătoare. După căutări îndelungi brigada a hotărît să întreprindă o acțiune importantă.

Și Năstase Mitroi și Constantin Daia și Ion Breja și Tănase Caralis, membri ai brigăzii, lucrau pînă acum după unele metode avansate. Aceasta însă se făcea sporadic și fără rezultatele dorite. Ei și-au dat seama acum că prin acest fapt lăsau să se piardă posibilitățile mari de sporire a productivității muncii și de reducere a prețului de cost, pe care le ofereau aceste metode. De aceea, după ce au pregătit condițiile necesare, au trecut ieri la un sistem nou de muncă. El constă din:

a) Intregul colectiv al brigăzii, pe baza ajutorului reciproc va aplica diferențiat — în raport cu specificul fiecărui reper în parte — cele mai avantajoase metode înaintate de muncă, stabilite după un studiu amănunțit făcut de întreaga brigadă, cu ajutorul tehnicianului brigăzii și a altor tehnicieni.

Intr-o scurtă consfătuire de producție care a avut loc cu cîteva minute înaintea începerii lucrului, ieri brigada s-a angajat ca pînă la 1 Mai să-și depășească norma cu 160 la sută.

b) organizarea locului de muncă în așa fel încît să fie reduși la maximum timpii ajutători;

c) pregătirea minuțioasă a sculelor și a planului de operații cu cîteva zile înaintea intrării în lucru a comenzilor.

Acest sistem de lucru au hotărît să-l aplice toți membrii brigăzii.

Inițiativa aceasta este deosebit de valoroasă mai ales pentru că ea constitue o încercare îndrăzneață de generalizare a metodelor avansate.

Și ziua de ieri a fost prima zi în care hotărîrea brigăzii a început să fie pusă în practică.

In fotografia noastră îl puteți vedea pe Năstase Mitroi, responsabilul brigăzii, după primele ore de lucru pe baza acestei inițiative.

IN LEGATURA CU ACEASTĂ INIȚIATIVA ZIARUL NOSTRU VA REVENI IN NUMERELE VIITOARE.

Intreceri patriotice la însămînțări

Succesul lucrărilor agricole de primăvară a fost condiționat în raionul Murgeni de buna organizare a muncii. Toate cele 2.300 de atelaje sînt folosite din plin. In fiecare comună au fost formate grupe de intr-ajutorare, ceea ce a făcut ca viteza zilnică la arături și însămînțări să crească într-o săptămînă de la 350 la 1030 hectare. Lucrările agricole de primăvară sînt sprijinite îndeaproape de deputați. Ei au inițiat întreceri patriotice între circumscripțiile electorale. In comuna Blăgești, de pildă, datorită inițiativelor luate de către deputați, circumscripțiile electorale nr. 19 și nr. 24 au terminat însămînțarea culturilor din epoca I în timpul optim.

Cu intensitate se desfășoară lucrările de primăvară în sectorul socialist al agriculturii. Datorită înființării de la începutul anului și pînă acum a încă 32 de unități socialiste cu aproape 4.000 hectare de pămînt, pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților din raionul Murgeni, lucrează în primăvara anului acesta 16 brigăzi de tractoare din 5 S.M.T.-uri. In ajutorul colectiviștilor și întovărășiților au venit și brigăzi de tractoare de la gospodăriile agricole de stat din Murgeni și Bogdana.

Toate aceste măsuri au făcut ca în raionul Murgeni să se însămînțeze pînă la 18 aprilie 5.850 hectare cu diferite culturi și să se are 6.500 de hectare. Gospodăria colectivă și cele 3 întovărășiri agricole din comuna Găgești, gospodăria colectivă și cele două întovărășiri din Berezeni, precum și alte 9 comune au terminat însămînțarea culturilor din epoca I.

Fruntașul comunei

In unele comune din raionul Orșova, grîul s-a ivit și a crescut, îmbrăcînd pămîntul cu un covor verde. La sfatul popular din comuna Toplet, se comenta mult: „Ne facem de rîs dacă ieșim la arat de mîine" erau părerile unora. Cu toate acestea, în ziua următoare, încă înainte de ivirea zorilor, țăranul muncitor Moise Mateovici se sculă, își scoase plugul din șură și-l puse în căruță. Pe urmă dădu bici cailor și porni la cîmp. In gînd îi stăruiau cuvintele tehnicianului agricol Iosif Chiș, cum că „timpul nu așteaptă". „O fi el utemist, copilandru încă, dar vorbele-i sînt înțelepte" — gîndea Mateovici...

Primele brazde au fost mai grele. I se părea că pămîntul e prea moale. Dar încetul cu încetul, părerea aceasta s-a destrămat. Ce, parcă anul trecut nu tot printre primii a ieșit la însămînțări? Și n-a greșit! In toamnă a scos aproape 4.000 kg. porumb la hectar.

Moise trase brazde după brazde, pînă se ivi amurgul; apoi își puse uneltele în căruță și porni spre casă.

Tocmai se ridicase de la masă, cînd tehnicianul agricol intră pe ușă.

— Bună seara, bade Moise.

— Fii bine venit, răspunse gazda. Vreo treabă urgentă? — întrebă el după cîteva clipe.

— Da, bade Moise, am venit să te întreb dacă a mers.

— A mers. Am arat 40 de ari și am însămînțat ovăzul.

Atît a fost de ajuns. A doua zi, gazeta de perete a comunei da de știre că Moise Mateovici a început aratul și însămînțatul de primăvară și îndemna pe săteni să-l urmeze pilda. Primii care au răspuns îndemnului, au fost Victor Petra, Nicolae Petrașcu și alți cîțiva. In acea zi, în întreaga comună s-au arat peste 20 hectare.

Corespondent
ION ANASTASIU

Se perfecționează două inovații

Intregul colectiv de la I.M.U.-Medgidia, se află în întrecere în cinstea lui 1 Mai. Zi de zi se obțin noi succese.

Pentru a cinsti așa cum se cuvine apropiata sărbătoare, brigada noastră și-a propus să obțină noi realizări privind îmbunătățirea procesului de producție. Astfel se vor perfecționa și pune la punct cele două inovații realizate în colectivul brigăzii. Este vorba de un dispozitiv pentru strunjit conicitatea supapei la ciupercă și de un dispozitiv cu ajutorul căruia operația de scurtat și strunjit capătul tijei se face fără oprirea mașinei.

Dispozitivele sînt rodul experienței pe care brigada noastră a căpătat-o în ceea ce privește realizarea unor inovații în colectiv. Este o experiență de natură să contribuie la dezvoltarea largă a mișcării de inovatori în întreprinderea noastră.

Corespondent
MARIN BARBAT

În întîmpinarea celei de-a 86-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

In întreprinderile și instituțiile din Capitală au avut loc vineri după amiază numeroase conferințe despre viața, activitatea și învățăturile marelui Lenin, de la a cărui naștere se împlinesc 86 de ani.

La adunarea muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor de la uzinele „23 August" a conferențiat tov. Gh. Stoica, membru al C.C. al P.M.R. Vorbitorul a arătat între altele că, urmînd indicațiile fundamentale ale lui V. I. Lenin, Partidul Muncitoresc Romîn înfăptuiește cu fermitate dezvoltarea cu precădere a industriei grele — baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale în vederea ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

In fața cadrelor didactice și a studenților Universității „C. I. Parhon" a vorbit tov. acad. Ilie Murgulescu, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Invățămîntului, care a expus nemuritoarele teze leniniste cu privire la înfăptuirea revoluției socialiste, uriașa contribuție adusă de Lenin la dezvoltarea teoriei marxiste revoluționare.

Vorbind în fața muncitorilor de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", tov. P. Niculescu-Mizil, membru al C.C. al P.M.R. a subliniat uriașa însemnătate pe care o are pentru teoria și practica mișcării revoluționare dezvoltarea de către Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a tezei leniniste despre formele de trecere a diferitelor țări spre socialism.

La adunarea care a avut loc la uzinele „Republica" tov. Avram Bunaciu, membru al C.C. al P.M.R., secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a subliniat că marele Lenin a formulat și fundamentat primul teza coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, teză pe care este întemeiată politica externă a țărilor lagărului socialist.

La adunarea muncitorilor de la uzinele „Matyas Rakosi", tov. Sorin Toma, membru al C.C. al P.M.R., redactorul șef al ziarului „Scînteia", a vorbit despre ideile lui Lenin cu privire la partid, despre necesitatea aplicării consecvente în viața internă de partid a principiului muncii colective, a întăririi democrației interne de partid și a disciplinei, precum și despre necesitatea dezvoltării continue a spiritului critic și autocritic.

Tov. Mihai Mujic, membru al C.C. al P.M.R., secretar al C.C.S. a subliniat în expunerea făcută în fața muncitorilor de la uzinele „Clement Gottwald" însemnătatea planului leninist de electrificare pentru dezvoltarea economiei și culturii Uniunii Sovietice.

Tov. Constanța Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Culturii, a spus între altele în conferința ținută în fața muncitorilor de la F.R.B.: „Pășind pe calea înfăptuirii mărețelor idei leniniste, am lichidat nesiguranța zilei de mîine, am învățat să biruim greutățile, bizuindu-ne pe capacitățile creatoare ale clasei muncitoare".

La adunarea muncitorilor de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", tov. Ofelia Manole, membru supleant al C.C. al P. M. R. vicepreședinte al A.R.L.U.S. a arătat că, traducînd în viață biruitoarele teze leniniste, Partidul Muncitoresc Romîn rezolvă cu succes sarcinile grele ale industrializării socialiste a țării, ale transformării socialiste a agriculturii și ale revoluției culturale, asigură înflorirea economiei și culturii poporului nostru.

In fața muncitorilor și tehnicienilor uzinelor „Vasile Roaită", tov. Pavel Țugui, membru supleant al C.C. al P.M.R. a subliniat în expunerea făcută ideile fundamentale ale lui V. I. Lenin cu privire la importanța sporirii continue a productivității muncii, factor hotărîtor al victoriei noii orînduiri sociale.

Numeroși muncitori de la Șantierele navale din raionul Oltenița au ascultat conferința despre viața și învățăturile lui V. I. Lenin, pe care a ținut-o tov. Vasile Cristache, membru supleant al C.C. al P.M.R. prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R. Conferințe asemănătoare au avut loc și în alte raioane ale regiunii București.

In sala „Filimon Sîrbu" din Cluj, tov. Alexa Augustin, membru al C.C. al P.M.R. procurorul general al R.P.R. a vorbit muncitorilor de la atelierele C.F.R. „16 Februarie" despre viața și opera lui V. I. Lenin, marele conducător al proletariatului. Conferințe asemănătoare au mai avut loc la uzinele „Ianoș Herbak", „Unirea", „Carbochim", fabrica de porțelan etc.

Sosirea în țară a unei delegații a metalurgiștilor iugoslavi

La invitația Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și a construcțiilor de mașini, vineri la amiază a sosit în Capitală o delegație a Federației muncitorilor din Metalurgie din R. P. F. Iugoslavia care va vizita Republica Populară Romînă și va participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai în București.

Din delegație fac parte: Janko Rudolf, membru în Biroul Consiliului Central al Confederației Sindicatelor din R. P. F. Iugoslavia, președintele Consiliului republican al sindicatelor din Slovenia, membru în Biroul Comitetului Central al Federației Muncitorilor din Metalurgie din R. P. F. Iugoslavia, Tomo Vrabek, președintele Consiliului republican al sindicatelor din Croația, membru în Biroul Comitetului Central al Federației Muncitorilor din Metalurgie din R.P.F. Iugoslavia și Vlatko Popovic, membru în Comitetul Central al Federației Muncitorilor din Metalurgie din R.P.F. Iugoslavia.

TELEGRAMĂ

Către Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă felicită călduros cu ocazia celei de a X-a aniversări a creării Partidului Socialist Unit din Germania.

Vă urăm cu acest prilej noi și mari succese în întărirea continuă a partidului, în construirea socialismului, în lupta hotărîtă pe care o duceți împotriva reînvierii militarismului german, pentru o apropiere a celor două state germane, pentru unificarea patriei voastre pe baze pașnice și democratice.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

In curînd va apare în Editura Tineretului:

„Lenin despre tineret"

Culegerea „Lenin despre tineret" cuprinde cuvîntările, articolele și scrisorile lui V. I. Lenin cu privire la tineret, precum și acele din lucrările lui V. I. Lenin în care sînt tratate probleme legate de tineret sau care privesc tineretul.

Pentru ca utilizarea culegerii să fie mai lesnicioasă, lucrările lui V. I. Lenin sînt repartizate în următoarele patru capitole:

„Despre situația copiilor și tineretului în capitalism", „Despre mișcarea revoluționară în rîndurile tineretului studios din Rusia țaristă", „Despre participarea tineretului muncitoresc și țărănesc la lupta revoluționară, despre educația revoluționară a tineretului", „Despre participarea tineretului la construcția socialistă și despre educarea unui om nou".

Documentele sînt așezate în ordine cronologică, după datele la care au fost scrise sau rostite de către V. I. Lenin, iar dacă aceste date nu au fost stabilite — după datele la care au fost publicate.

A 24-a întîlnire dintre fotbaliștii romîni și iugoslavi

Corespondență specială din Belgrad

Reprezentativa iugoslavă de fotbal a avut în total cinci zile la dispoziție pentru pregătirea în comun a jucătorilor. La 17 aprilie, 18 jucători selecționați în lotul Iugoslaviei, au sosit la Novi Sad, unde fac pînă în ajunul meciului antrenamente sub conducerea selecționerului unic Tirnanici și a antrenorului Marianovici. Vineri 20 aprilie, lotul de fotbal a susținut un joc de verificare cu echipa Voivodina Novi Sad. Azi urmează să fie stabilită formația definitivă.

Selecționerul Tirnanici a declarat că nu va fi ușor să alcătuiască echipa reprezentativă, deoarece o parte din jucători sînt indisponibili. Astfel, fundașul Zeikovici și-a fracturat piciorul acum o lună de zile, iar portarul Beara, a fost lovit duminică în ultimul meci de campionat și nu e sigur dacă va juca împotriva reprezentativei Romîniei. Pentru orice eventualitate antrenorul a chemat în lot pe portarul de rezervă Krivacucia, de la echipa Țrvena Zvezda (Steaua Roșie).

Zilele acestea jucătorii echipei Țrvena Zvezda au plecat din Novi Sad, la Belgrad, unde au jucat împotriva echipei braziliene Vasco da Gama (rezultatul acestei întîlniri este 0—0 N.R.).

Impreună cu jucătorii echipei Țrvena Zvezda au plecat și ceilalți componenți ai lotului pentru a urmări acest joc, după care s-au reîntors la Novi Sad.

Cît despre forma jucătorilor iugoslavi, este greu de precizat cine se află într-o bună dispoziție de joc. Milutinovici, cel mai bun dribler al Iugoslaviei, a jucat slab duminică, la Sarajevo. Pe de altă parte echipa Partizan Belgrad, care dă șase jucători pentru reprezentativă, a pierdut duminică cu 0—1 în fața echipei Zeljezniciar din Sarajevo, echipă care ocupă locul 12.

In ultimele meciuri, cei mai în formă jucători au fost Zebeț și Vukas.

Iată ce ne-a declarat selecționerul Tirnanici despre întîlnirea dintre reprezentativele Iugoslaviei și Romîniei:

„Apreciez fotbalul romînesc. Eu am jucat înainte de război de 9 ori împotriva reprezentativei Romîniei. Este interesant că primul și ultimul meu joc internațional le-am susținut împotriva echipei Romînei, la București. Prima dată am jucat în anul 1929, cînd echipa noastră a pierdut cu 1—2, iar al doilea în anul 1940, cînd întîlnirea s-a terminat la egalitate: 3—3.

Dar în prezent, a continuat Tirnanici, nu cunosc prea bine fotbalul romînesc de după război. Am asistat la jocul susținut în 1952 de echipa Romîniei la jocurile Olimpice de la Helsinki, împotriva Ungariei, care cu mare greutate a cîștigat cu 2—1. Am observat atunci că romînii prestau un fotbal modern, tehnic. Consider că întîlnirea de la Belgrad va fi grea. Personal, nu cunosc pe fiecare jucător romîn în parte. Din relatările presei romîne, am observat că majoritatea jucătorilor fac parte din aceeași echipă, fapt pe care-l consider pozitiv. Imi aduc aminte că înainte de război, cînd jucam în echipa reprezentativă a Iugoslaviei cele mai bune rezultate le obțineam cînd reprezentativa era alcătuită din majoritatea jucătorilor aceleeași echipe. Atunci ne înțelegeam foarte bine pe teren. Cît despre actuala întîlnire, ne pregătim să aplicăm aceeași tactică pe care o vom folosi și în jocul ce-l vom susține peste o săptămînă în compania echipei maghiare, la Budapesta".

Opinia publică sportivă iugoslavă manifestă un viu interes pentru această întîlnire. Dacă publicul sportiv este optimist, nu același lucru se poate spune despre presă și specialiști. Ziarele atrag atenția că întîlnirea va fi dificilă. In unele articole se exprimă mirarea pentru faptul că din reprezentativa Romîniei lipsește cunoscutul jucător Ozon. Intr-unul din numerele sale recente, ziarul „SPORT" din Belgrad publică sub titlul „Totdeauna a fost greu" bilanțul întîlnirilor susținute pînă acum între echipele celor două țări. In continuare, articolul își exprimă părerea că fotbaliștii romîni pot produce o surpriză în întîlnirea de la Belgrad.

Dacă va fi așa ori nu, aceasta o voi putea spune în cronica meciului de duminică, pe care o voi transmite telefonic pentru „Scînteia tineretului", de la Belgrad.

Belgrad, aprilie
M. KOVACEVICI

Studenții cercetători au cuvîntul

Astăzi se deschid în cele mai mari centre universitare din țară conferințele științifice studențești, eveniment de seamă în viața tineretului nostru studios. Lucrările științifice ce vor fi prezentate (selecționate în conferințele științifice pe institute) vin să releve cu mai multă acuitate grija pe care o poartă statul nostru dezvoltării muncii științifice creatoare a tinerilor noștri intelectuali. Muncind în fabrici, pe ogoare, alături de cei ce făuresc bunurile materiale, studenții noștri au învățat să îmbine din ce în ce mai trainic teoria cu practica. Majoritatea lucrărilor prezentate de studenți sînt rodul unei munci îndelungate, avînd sprijinul neprecupețit al muncitorilor, al țăranilor, al practicienilor producției, ca și al oamenilor de știință.

In ajutorul crescătorilor de păsări și animale

Lucrarea „Contribuțiuni la studiul malofagelor paraziți pe păsările și mamiferele domestice și de vînat din R.P.R.", aparține unui colectiv de 17 studenți din cercul științific de zoologia nevertebratelor de la Facultatea de științe naturale din Iași.

Sub conducerea prof. dr. M. I. Constantineanu, colectivul nostru a studiat această temă, s-a deplasat pe teren în diferite localități ale țării, la diferite crescătorii de păsări și în crescătorii de păsări și mamifere de vînat.

Lucrarea noastră a studiat și unele metode eficace de combatere a malofagelor.

CONSTANTIN PISICA
student în anul IV
al Facultății de științe naturale
Universitatea „Al. I. Cuza"
Iași

Noutăți despre evenimente puțin cunoscute

Referatul meu: „Cu privire la răscoala populară din Iași din iunie 1819" vine să facă unele precizări în legătură cu cauzele, împrejurările și consecințele răscoalelor populare din Iașii anului 1819.

Se cunosc puține lucruri despre acest eveniment.

In urma unui studiu temeinic și cu ajutorul unei bogate bibliografii pe care am studiat-o în cadrul cercului științific, am întocmit referatul ce va fi prezentat la conferința pe țară de la București a cercurilor științifice studențești.

ALEXANDRU ZUB
student în anul III
al Facultății de filologie-istorie
Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași

In ajutorul uzinei

Dragostea cu care muncitorii uzinei „Matyas Rakosi" munceau pentru îndeplinirea sarcinilor cincinalului, ne-a însuflețit și pe noi, un colectiv de trei studenți, să abordăm în cercul științific tema „Probleme ale reducerii prețului de cost la uzina «Matyas Rakosi»".

Munca de cercetare a însemnat pentru noi o analiză concretă a fiecărei secții, discuții cu colectivele de muncă, precum și confruntarea observațiilor noastre cu situațiile statistice ale uzinei.

La capătul unei asemenea munci am reușit ca în timp de 4 luni de zile să prezentăm lucrarea noastră uzinei, spre a o discuta. Discuția ce a avut loc în uzină ne-a ajutat să definitivăm lucrarea pentru conferința științifică pe institut și acum ne pregătim s-o prezentăm la prima conferință pe țară a cercurilor științifice. E drept, sarcina care ne-am luat-o nu a fost ușor de realizat, dar unitatea de muncă a colectivului și sprijinul dat de muncitorii și tehnicienii uzinei, precum și de lectorul Botea Constantin, ne-a permis să o ducem cu bine la îndeplinire.

CONSTANTIN ENE, DUMITRU OZON
și MARIN VULPE
studenți în anul IV la Facultatea
de economie politică I.S.E.P.-București

Pasiunea pentru știință

Munca de cercetare științifică m-a pasionat încă din primul an de studenție. In mod deosebit, m-a atras cercul de pomicultură. Deși eram membru al cercului, o perioadă de timp n-am îndrăznit să abordez vreo temă de cercetare. In anul 1954, consultînd planul de cercetări științifice al Institutului, mi-am ales una din teme și anume: „Studiul fenofazelor la arbuștii fructiferi".

La studierea acestei teme am pornit de la faptul că în dezvoltarea pomiculturii în țara noastră cultivarea arbuștilor fructiferi poate juca un rol foarte important. Aceasta, pentru că arbuștii fructiferi dau producții ridicate și pot fi cultivați în locuri unde creșterea pomilor fructiferi e dificilă din cauza gerului. Arbuștii fructiferi intră devreme în rod și fructele lor, care au un conținut bogat de zahăr și vitamina C, se folosesc cu succes în industria alimentară.

Studierea temei am început-o luînd în considerare cele de mai sus. Pînă acum am studiat doi dintre arbuștii fructiferi: coacăzul și agrișul și continui să studiez smeura și căpșunele.

Cu această lucrare voi participa și la conferința pe țară a cercurilor științifice unde cred că voi mai primi ajutor.

GALL TIBOR
student în anul IV al Facultății
de agronomie cu limba de predare
maghiară — Institutul Agronomic
din Cluj

LITERATURĂ-ARTĂ

Pasiunea pentru adevărul profund al vieţii

Am fost la „O chestiune personală" într-o zi obişnuită, de lucru. „Sala" era de asemenea dintre cele mai banale, nu avea nimic deosebit. Totuşi, pe măsură ce se înainta în desfăşurarea spectacolului, simţeam o fierbere parcă printre spectatori, o frămîntare care-i cuprinsese pe toţi. Această atmosferă a atins apogeul în scena cînd Hlebnikov îi strigă lui Kolokolnikov: „*Partidul este uniunea de luptă a comuniştilor, oameni cu aceeaşi concepţie. Să-ţi intre bine în cap, cu toate că nu eşti un luptător — auzi: o uniune de luptă!*". Atunci, ca împins de un resort, unul din spectatori a sărit din scaun, a strigat din răsputeri: „Bravo, aşa e, aşa e!" şi a început să aplaude. Întreaga sală l-a urmat în gestul lui spontan.

În timpul pauzei nu m-am putut gîndi decît la aceasta: ce l-a făcut pe acel om să iasă din poziţia lui de spectator, care „asistă", dar nu „ia parte" la ceea ce se petrece pe scenă, şi să strige „bravo", vizînd nu doar interpretarea, ci însuşi textul piesei? Răspunsul nu e greu de aflat. Omul era atît de transportat de intriga piesei, încît se considera părtaş la drama pe care o aflase şi, în această calitate, şi-a afirmat spontan poziţia faţă de problemele dezbătute acolo.

Numai o operă care exprimă în cel mai înalt grad adevărul poate da într-o asemenea măsură, celui care vine în contact cu ea, iluzia vieţii reale reclamîndu-i direct participarea. Cred însă că e puţin a spune numai că „O chestiune personală" de A. Ştein reflectă adevărul. Lucrarea lui A. Ştein face parte din acele opere care, pătrunse de un înalt curaj creator partinic, descoperă adevăruri profunde şi probleme care sînt mai greu de descifrat la suprafaţă. Şi nu numai că le descoperă, dar le conferă după aceea o largă putere de circulaţie, putînd duce la generalizări de însemnătate hotărîtoare.

Cerînd în prealabil îngăduinţa cuvenită cititorilor pentru faptul că nu vom discuta aci despre valorosul spectacol realizat sub conducerea maestrului emerit al artei Sică Alexandrescu pe scena Comedia a Teatrului Naţional, să mergem mai departe în aprofundarea unor probleme ale piesei.

Cum îl ajută Ştein pe spectator să cunoască acele adevăruri profunde despre care vorbeam, pe ce căi îl poartă?

Observaţi în primul rînd că dramaturgul, deşi discută mari probleme ale vieţii de partid şi de stat, nu ne prezintă nici o şedinţă — nici cea de excludere nici cea de reprimire a eroului principal — lăsînd ca mai mult de jumatate din acţiunea piesei să se petreacă în familia Hlebnikov.

Ştein a îndrăznit să lase şedinţele în culise, nu numai pentru a accentua că familia lui Hlebnikov e o celulă comunistă închegată, nu numai pentru a arăta că pentru un comunist nu există probleme particulare, personale, rupte de sarcinile lui de luptător şi că aceste două lucruri se îngemănează indestructibil. El a făcut aceasta în primul rînd pentru a da posibilitate să se vadă cum se comportă şi ce gîndeşte eroul său în intimitate, interzicîndu-i măştile pe care şi le-ar putea pune de circumstanţă, silindu-l să fie tot timpul sub reflectorul unei totale sincerităţi.

Adevărul nu numai că e greu de dezvăluit, se ascunde, dar — ni se demonstrează — este şi foarte lunecos. Dacă nu ştii să-l apuci, îţi scapă printre degete ca un ţipar. Priviţi bine împrejur, judecaţi cu maturitate, nu vă grăbiţi să daţi verdicte, aprofundaţi faptele, confruntaţi-le cu grijă, ne îndeamnă autorul. Aceasta fiindcă sînt situaţii cînd vechiul se maschează în nou, iar noul apare ca vechi şi adevărul poate fi greu găsit; un nepriceput chiar nu-l va găsi de loc. Într-adevăr, ticălosul Poludin e calm, spune tot timpul lucruri juste, adevăruri mari, generale, acuză în numele principialităţii comuniste şi totuşi e un ticălos. Hlebnikov e nervos, irascibil, impertinent uneori, greu face declaraţii publice de ataşament faţă de partid şi totuşi e un om de o cinste exemplară.

Nu te lăsa ameţit de vorbe, îndeamnă autorul; cine se sperie de etichetele pe care le lipesc unii asupra oamenilor şi faptelor, şi nu cercetează ce se află îndărătul acestor etichete, lesne poate greşi. Lesne poate greşi acela care flutură în dreapta şi în stînga noţiuni principiale golindu-le de conţinutul lor partinic şi omenesc. Dergaciova spune: „*Întotdeauna am privit lucrurile principial*". Şi totuşi, s-a despărţit de bărbatul pe care-l iubea şi cu care a trăit zece ani, numai fiindcă lui i s-au adus unele acuzaţii, false de altfel, şi s-a lăsat impresionată de acestea. Şi totuşi, deşi bănuieşte că Hlebnikov nu e nici pe departe atît de vinovat cît afirmă Poludin, ea contribuie la excluderea lui din partid deoarece intrigantul i-a dat a înţelege că a şovăi în condamnarea oarbă a lui Hlebnikov înseamnă a dovedi lipsă de „orientare partinică". Cazul Dergaciovei îl pune pe spectator să reflecteze asupra acelor activişti obtuzi care pot face rău din cele mai bune intenţii, din nepricepere, din lipsă de pregătire şi maturitate politică, lovind astfel, fără voia lor, în chiar sectoarele de muncă ce le-au fost încredinţate.

Cred că nu greşim dacă socotim că din multe puncte de vedere „O chestiune personală" e o tragedie. A trecut de mult timpul cînd mai avea credit teza după care în socialism nu ar exista material pentru tragic. Nu numai că există un astfel de material, dar în zilele noastre, în epoca socialismului, tragedia este — atunci cînd apar astfel de împrejurări — mult mai profundă decît oricare alta: pus în situaţii tragice, omul de tip nou suferă incomparabil mai mult, fiindcă el iubeşte mai puternic şi urăşte mai puternic. Eroul noii tragedii suferă adînc fiindcă este victima nu a unei soarte imuabile ca în tragedia antică, ci a unor ticăloşi pe care-i duşmăneşte din toată fiinţa sa, despre care ştie că vor fi învinşi pînă la urmă, dar s-ar putea ca el să cadă înainte de a-i vedea zdrobiţi.

Dacă Hlebnikov ar ceda, ar însemna ca el să-şi piardă încrederea nu doar într-un om — cum şi-a pierdut Othello încrederea într-o femeie: Desdemona — ci într-o cauză de victoria căreia depinde fericirea lui ca şi a tuturor oamenilor de pe pămînt. Altfel spus, e incomparabil capitalul sufletesc pe care l-a investit Hlebnikov în idealul său, faţă de acela investit de maur în iubita lui. Tragismul situaţiei lui Hlebnikov constă în aceea că pe el nu-l pîndeşte o nenorocire oarecare, de pildă pauperizarea. Pe inginerul comunist îl pîndeşte, am îndrăzni să spunem, o viaţă — ce-i drept asigurată materialiceşte — dar în afara acelui detaşament care a cucerit dreptul oamenilor la o asemenea viaţă, îl pîndeşte excluderea dintr-o luptă care este pentu el singura raţiune de a fi sau, cum citează Cernogubov, „**o chestiune de viaţă şi de moarte**". Poludin nici nu urmăreşte de altfel să-l lase pe drumuri pe Hlebnikov, nu numai fiindcă aşa ceva nu e posibil, dar şi fiindcă intuieşte cu flerul lui criminal că pentru un om al înaltelor principii partinice şi etice ca Hlebnikov, chinurile morale sînt cele mai groaznice, numai ele l-ar putea frînge, dacă complotul mîrşav ar reuşi. Tragedia lui Alexei Kuzmici Hlebnikov e atît de dureroasă fiindcă acest om, pur ca cristalul, e lovit de ticăloşi cu propria lui armă de comunist — vigilenţa, e izgonit din propria lui casă de comunist, — partidul.

Rezolvarea fericită a situaţiei eroului din „O chestiune personală" este doar un caz particular al tragicului nou. Nu este exclus ca într-o tragedie de acest fel desnodămîntul să-i fie fatal eroului. Principalul este că, în orice împrejurare, suferinţele eroului nu duc către un desnodămînt groaznic, că — indiferent dacă el supravieţuieşte sau nu — cauza lui, care pentru el este una şi aceeaşi cu viaţa lui, triumfă deplin asupra forţelor reacţionare. Această victorie a justiţiei în tragedia de tip nou este generată de atitudinea activă a eroului în faţa vieţii, de lupta lui călăuzită de măreţele idei comuniste, de însăşi structura societăţii socialiste care extirpează cangrena vechiului sub orice formă s-ar manifesta ea. Hlebnikov nu este un erou oarecare al unei tragedii oarecare. El este un comunist neclintit în convingerea că are dreptate, că partidul nu poate fi înşelat. Încrederea fermă a lui Hlebnikov în partid, în oameni, umanismul lui de comunist, prinzînd contur pe parcursul întregii piese, se exprimă lapidar, concentrat, mai ales în acea replică din final: „E totdeauna mai bine să fie încă un om cinstit pe lume".

Să ni se îngăduie aici o mică digresiune. Ni se pare că, în ultima instanţă, pasiunea autorului se concentrează aproape exclusiv în jurul lui Hlebnikov, Ştein nu colecţionează tipuri, ci le foloseşte în măsura în care aceştia îl ajută să-l dezvăluie pe eroul iubit. Credem că pe autor nu-l prea interesează Poludin. Acesta trăieşte în piesă, e bine conturat, dar autorul nu face lux de amănunte în descrierea lui. Ba se poate spune chiar că uneltirile lui Poludin sînt ţesute cu aţă albă de la început. Poludinii, parcă spune Ştein, nu

„O chestiune personală"
de
Alexandr Ştein

pot fi aflaţi după o reţetă pe care să v-o dau, Poludinii trebuie descoperiţi de comuniştii cinstiţi peste tot acolo unde există şi trebuie făcuţi repede inofensivi, eu v-am semnalat numai primejdia existenţei lor. Ceea ce-l pasionează şi-l interesează pe Ştein este comportarea lui Hlebnikov, este indicarea îndatoririlor care revin comuniştilor cinstiţi, calomniaţi şi batjocoriţi pe nedrept. Ştein întinde parcă prin această piesă o mînă de încurajare tovărăşească, o îmbărbătare de nepreţuit tuturor acelor aflaţi în situaţia lui Hlebnikov. Pe Ştein îl interesează nu atît premizele tragediei, cît învingerea împrejurărilor tragice de noul erou.

Cum spuneam mai sus, Hlebnikov nu se lasă doborît, continuă lupta. Care este rădăcina forţei de combatant a acestuia? Pentru oameni ca Hlebnikov partidul nu constituie o autoritate din afară care dă ordine ce trebuie îndeplinite în mod mecanic. Pentru el partidul se află în însuşi sufletul lui, viaţa lui se confundă cu aceea a partidului. Numai această adeziune desăvîrşită la principiul partinic, numai această contopire cu lupta partidului de care Hlebnikov e perfect conştient, îi dă posibilitatea să înţeleagă că nu a trădat partidul, adică nu s-a trădat nici pe sine, că trebuie să lupte pentru a fi din nou în partid, adică să fie el însuşi, un comunist adevărat.

Dacă formal el nu mai e socotit membru de partid, în sufletul lui continuă să se considere comunist; prin urmare nu se consideră desărcinat de munca lui, se simte obligat să o continue, simte în acelaşi timp că are drept principală sarcină de partid, pe care şi-o trasează el însuşi, aceea de a lupta împotriva lui Poludin. Hlebnikov nu este un comunist numai pe cer senin, el e comunist şi pe furtună şi aceasta marchează superioritatea sa.

De altfel, toţi comuniştii cinstiţi şi oameni adevăraţi din piesă sînt tovarăşi cu Hlebnikov şi pe „furtună", îl sprijină şi îl ajută să învingă chiar cînd e la ananghie. Greşeala de calcul a lui Poludin, care dovedeşte în primul rînd că el e străin, anacronic în societatea sovietică, e faptul că nu-şi dă seama despre imposibilitatea de a găsi aliaţi între oamenii sovietici. Dergaciova îl serveşte din orbire politică şi cînd se trezeşte, îl părăseşte, iar Bîkova îl respinge de la început cu hotărîre. Dar nu numai acei care sînt în legătură directă cu „afacerea Hlebnikov" refuză să-l servească conştient pe Poludin. În această piesă, ca în întreaga societate sovietică, nu pot exista oameni ce se ţin de-o parte cînd e vorba de apărarea unui om nedreptăţit. Să ne înţelegem, Kolokolnikov nu e neutru; el e un străin şi, în împrejurările date, devine duşman lui Hlebnikov ca şi partidului.

Emoţionant apare în piesă sprijinul pe care i-l dă lui Hlebnikov întreaga sa familie, soţia care-l iubeşte cu o dragoste discretă, ca şi „nepoftitul" unchi Fedia ce se dovedeşte pînă la urmă a fi om cu suflet mare, un bolşevic fără de partid. Nu mai vorbim de Mariana care vede în tatăl ei nu numai un părinte, ci un minunat exemplu de urmat în viaţă, pildă înălţătoare a unui comunist.

Înainte de a încheia nu putem să nu facem cîteva observaţii, fie chiar sumare, despre măiestria lui Ştein în crearea tensiunii dramatice, despre marea lui pricepere de a subordona cu totul mijloacele artistice sarcinii de relevare a conţinutului şi, implicit, despre economia de situaţii şi despre discreţia textului său. Ştein are o deosebită artă a construirii finalurilor, de pildă. Fiecare final de act sau tablou dă o lovitură care destramă parcă atmosfera creată anterior, anunţînd evenimentele viitoare, pregătind noi încordări. Aşa este finalul tabloului întîi cînd Hlebnikov îi anunţă pe neaşteptate lui Cernogubov că a fost exclus din partid, aşa este finalul actului III cînd Maliutina ridică printr-o singură replică toată suspiciunea ce mai putea pluti asupra lui Hlebnikov, aparent trăgîndu-l la răspundere pentru că a dat carnetul de partid, în fapt încurajîndu-l în lupta lui: „...Tocmai dumneata, un vechi comunist, să dai din mînă carnetul de partid? Şezi te rog!"

Densitatea acţiunii piesei este slujită admirabil de replicile în contratimp pe care şi le servesc eroii, replici care, am spune, se potrivesc tocmai fiindcă sînt atît de nepotrivite, amintind cunoscutul procedeu cehovian. Iată: unchiul Fedia află că ruda lui a fost exclusă din partid; de surpriză scapă paharul şi pătează faţa de masă cu vin. Hlebnikov îi spune: „Nu face nimic, unchiule Fedia. Presară puţină sare şi iese". Această replică atît de depărtată de frămîntările lui Hlebnikov de atunci, această consolare minoră, subliniază tocmai prin contrast groaznica situaţie în care se află eroul, accentuează încordarea dramatică.

★

După părerea mea, la spectacolul „O chestiune personală" publicul nu poate fi indiferent. Cei mai mulţi spectatori suferă, se zbuciumă şi se bucură alături de Hlebnikov şi în final sărbătoresc victoria acestuia şi există unii, foarte puţini — birocraţi, obtuzi, rigizi şi rupţi de viaţă — care sînt pălmuiţi de fiecare replică. Acest fapt e un indiciu de preţ în legătură cu valoarea, veridicitatea şi actualitatea piesei.

B. DUMITRESCU

ANOTIMPUL tinereţii

Al. Andriţoiu

Primăvara

Hîrtiei nu-i voi pune salbe
din versuri care-mi întîrzie.
Acum fac merii poezie
scriind pe cer cu ramuri albe.

Îmi arde ca o nouă Romă
livada cu de flăcări ierbe,
înalte, albe şi superbe
şi dătătoare de aromă.

Hăt sus, pe cerul fără nori,
condeiul mi-a zburat să scrie
de reîntoarcerea hazlie
a mult limbuţilor cocori.

Apoi condeiul, în pămînt
s-a adîncit ca o seminţă.
Să crească-a florilor velinţă
şi-al ierburilor moi vestmînt.

Am vrut să scriu spre înserare
dar renunţat-am auzind
cum cîntă razei de argint
noptatica privighetoare

E totul vesel şi frumos,
e totul vis şi poezie
şi poate că e o prostie
să-mi las condeiul de prisos.

Ci printre pomii înfloriţi
îmi legăn, beat de lună, mersul —
şi s-a născut prieten versul
pe care iată că-l citiţi.

El s-a născut tiptil, ca seara;
lin, precum zborul de lăstun —
poate că-i versul prost sau bun...
Da. A sosit şi primăvara.

Florin Mugur

Nădejdi

Ai plecat... Unde sînt? Poate totuşi,
curînd...
Nu, nădejdile nu pot să mintă, nu mint.
Glasul tău s-o vesti mîine iar, răsunînd
Ca o doină, topind al zăpezii zăbun,
Primăvara în rariştea verde s-o simt,
Să simt mirosul brazilor, proaspăt şi bun.

C. Slavic

Rîule, tu n-ai văzut

Rîule, eu ştiu, tu n-ai văzut
Cum veni la mine azi vecinul.
Rîule curat, de-ai fi văzut —
În priviri strînse tot seninul!

Rîule, eu ştiu, tu n-ai simţit
Lacrima-i, în lina-ţi unduire.
Rîule curat, să fi simţit
Lacrimile lui de fericire!

Rîule, o, cum ţi-i trupul, cum —
Liberat de gheţuri şi omături?
Rîule, aşa-i şi el acum —
Că-l primirăm ieri cu noi alături.

(din ciclul „Colectiviştii")

Gh. D. Vasile

Început de drum

Vezi, prin grădină, pîlcuri corcoduşii
Au înflorit şi ning în faţa uşii.

Din mîlu-n care-au fost închise, iacă
Seminţele lăcatele-şi dezghioacă.

Şi porumbei din colivia veche
Pornesc în zbor pereche cu pereche,

Iar depărtări se limpezesc din ceaţă...
Sînt toate la-nceput de drum în viaţă.

De mînă eu te iau, de mînă ia-mă...
E primăvară. Zările ne cheamă.

Tata ştie să vorbească băieţilor...

O carte bună pentru copii, chiar o cărticică, e o mică bucurie pentru orice „om mare". Mai ales dacă „omul mare" e la această vîrstă a noastră, 20—25 de ani. Nu ne grăbim a vă recenza cartea lui Octav Pancu-Iaşi „Are tata doi băieţi", ci, primul lucru pe care-l vom face e să vă propunem vouă, cititorilor „mari", s-o citiţi pentru a învăţa (sau, dacă cuvîntul vi se pare prea didactic — pentru a vă gîndi) cum se vorbeşte cu copiii noştri. V-aţi gîndit vreodată dacă ştiţi să discutaţi cu un copil? V-aţi dat seama că, de cele mai multe ori, nu puteţi depăşi aceste „inspirate" întrebări: cum te cheamă? cîţi ani ai? cine-i mămica ta? sau, mă rog, dacă-i mai mare — ce poezie ştii? E o insuficienţă sufletească a foarte multora dintre noi care ar trebui să ne nelinişteasca: nu ştim să explicăm copiilor, nu ştim să-i întrebăm lucruri interesante, mai ales, nu ştim să le răspundem.

Dacă ar fi să spunem ce ne-a plăcut mai mult în cartea lui Pancu, am numi, fără rezerve, poziţia tatălui tînăr. După lectura celor patru povestioare, chiar dacă nu-l cunoşti pe autor, juri că el n-a depăşit vîrsta ta, a mea şi că, asta-i foarte îmbucurător, nici n-are de gînd să se îndepărteze de frumuseţile ei. S-o spunem sincer şi puţin la figurat — l-am vedea oricînd pe autor mergînd la un meci de fotbal cu cei doi puştani, explicîndu-le jocul şi învăţîndu-i să facă „galerie" odată cu el, odată cu tăticu... Pancu nu recurge la poze de „înţelept", de „om trecut prin vreme", de „moşneag îngîndurat", nu se maturizează fals şi nici nu se copilăreşte cu o premeditare pe care copiii, în primul rînd, o simt. Reţinem că nici nu aleargă după o „sobrietate de prozator", care, în cazul de faţă, ar fi nefericită, artificială. Povestirile aparţin unui tată tînăr, foarte firesc în ton şi expresii, obişnuit să stea de vorbă cu copiii, conştient că trebuie să-i educe şi că nu trebuie să ascundă această superioritate a educatorului.

Nu ne supără cîtuşi de puţin că trei dintre cele patru povestiri arată copilului cum nu trebuie să fie, stricîndu-se poate astfel un dozaj care domină atîtea povestiri sau chiar volume de povestiri pentru copii; ca şi Pancu, trebuie să avem încredere în inteligenţa copilului, chiar dacă nu a trecut de primul deceniu de viaţă. Ca atare, „celor doi băieţi" ai autorului li se aduc la cunoştinţă probleme grave, foarte apropiate dezvoltării lor sufleteşti: Ghindaghinda nici mai mult, nici mai puţin îşi închipuie că, la „vîrsta ei", are toate drepturile tatălui ei — stejarul — şi, cum am spune intim, „şi-o ia în cap"; iepurele, într-un acces de îngîmfare, pleacă să împuşte vînătorul; iedul („Iedul cu trei capre" e poate cea mai reuşită povestioară din volum) e un mic tiran al casei — capra-mamă, mătuşa-capră şi capra-bunică îl servesc supuse şi-i fac toate mendrele pînă dumnealui va da de dracu... Povestirile se desfăşoară în limita subiectului, nu se aleargă după „dăscăleli" inutile. Pancu ştie multe din arta de a povesti copiilor. L-am felicita pentru acel mic amănunt artistic, dacă vreţi — frumuseţea finalurilor sale. Nu ştim dacă poate fi ceva mai interesant pentru copil cînd ascultă sau citeşte o povestire — decît finalul. Scriitorul care n-are teamă de acel „ei şi? şi mai departe?" al copilului — e de deplîns. La Pancu, finalul sună bine nu numai ca expresie ci, mai ales, pentru că nu precipită concluzii, nu se doreşte explicativ, nu suprimă deliciile înţelegerii şi ale concluziilor proprii. Se cultivă în volum avertismentul glumeţ, fără teamă de „didactic", cu bun gust, dar poate că se abuzează de el, se ajunge la oarecare monotonie în această direcţie. Şi am mai adăuga că uneori Pancu-Iaşi admite „bancuri" ieftine, şocante într-o atmosferă oricum optimistă şi antrenantă.

Cei care aşteaptă în rîndurile finale, marile obiecţii — pot încheia aici lectura. Cărticica lui Pancu ne-a bucurat şi, cum spuneam la început, ne-a făcut chiar nouă, „oamenilor mari", o anumită educaţie. Iar în final am face numai... o aluzie, pentru Pancu chiar, ca şi pentru alţii:

„... să ne întoarcem la ei,
la copii,
la întrebările grele şi vii
care vin la început de drum
şi bîjbîie în fum
şi bat la poarta universului, bat,
după-un răspuns întreg şi curat"

E Maria Banuş — „Copiii ne aşteaptă", şi sublinierile, bineînţeles, ne aparţin.

CORNEL STANCA

Păpuşi pentru cei mari

Într-o duminică dimineaţa am fost la unul din spectacolele Teatrului Ţăndărică. Erau mulţi copii în sală şi, cum e firesc să fie, copii gălăgioşi şi neastîmpăraţi. Totuşi, în momentul cînd cortina s-a dat înlături, în sală, ca prin farmec, nu s-a mai auzit nici o mişcare. Atenţi, încordaţi, copiii urmăreau desfăşurarea basmului, cuceriţi peste măsură de acele „păpuşi vii" (folosesc termenul unuia dintre micii spectatori).

Nu v-aş fi povestit toate acestea dacă acum cîteva seri, la spectacolul pentru adulţi „2—0 pentru noi", nu m-ar fi izbit puternic — sub acest raport — asemănarea dintre copii şi maturi. Oameni în toată firea, poate părinţii copiilor din acea duminică dimineaţă, urmăreau acţiunea de pe scenă cu acelaşi interes, rîdeau cu hohote, dăruindu-se cu totul spectacolului.

Arta păpuşarilor noştri cucereşte aşa dar deopotrivă şi pe cei mici şi pe cei mari. Secretul constă tocmai în măiestria cu care ei ştiu să dea viaţă păpuşilor, să le facă să comunice cu sala asemenea unor fiinţe vii. Şi evoluţia scenică a păpuşilor pentru oameni mari, care apar în „2—0 pentru noi", este o nouă mărturie a acestui fapt.

Păpuşa care întruchipează înaintea spectatorilor pe tînărul paleontolog Victor Platonovici Pescereakov — eroul principal al comediei lui V. Poliakov „2—0 pentru noi" — are întipărită pe chip amprenta firii studioase, preocupate a cercetătorului, întotdeauna absorbit de lucrările sale. Dar cînd figura sa palidă şi puţin ştearsă, asemenea unui om care-şi petrece mai tot timpul în casă, la bibliotecă, la cursuri, se însufleţeşte, odată cu desfăşurarea acţiunii, ea capătă — datorită păpuşarului — noi expresii, noi faţete. Să ne amintim, de pildă, scena reîntîlnirii sale cu frumoasa necunoscută de la meci. Lui Victor Platonovici fata nu-i e indiferentă, dar nu ştie cum să-şi exprime sentimentele. Stîngaci, stînjenit, el îşi duce mereu mîna la cravată, îşi şterge sudoarea şi aruncă fetei priviri insistente.

Pentru a cuceri inima tinerei fete, despre care auzise că este o sportivă de frunte, Victor e gata să devină el însuşi sportiv şi învaţă să înoate. Vă închipuiţi lesne cît de amuzant poate să apară acest tînăr studios, cînd — înarmat cu un curs de înot — se antrenează în... baie. Ajuns la spital, din pricina „curajului" cu care s-a aruncat de pe trambulină, îi este anunţată vizita Verei Vladimirovna, fata pe care el o iubea. În acest moment, comportarea păpuşii e de nerecunoscut. Timidul, reţinutul Victor Platonovici izbucneşte de bucurie într-un tumult de mişcări exuberante.

Dacă pînă la urmă Victor Platonovici a reuşit sau nu să devină cu adevărat sportiv e mai puţin important şi — oricum — veţi afla aceasta ducîndu-vă să vedeţi spectacolul Teatrului Ţăndărică „2—0 pentru noi".

Mai important ni se pare să subliniem turul de forţă realizat de creatoarea păpuşilor (Ioana Constantinescu) şi de mînuitorii lor în redarea expresivă a întregii game de sentimente a eroilor comediei lui Poliakov. În genere, este evident că realizarea acestui spectacol a însufleţit întreg colectivul teatrului. Regia artistică (Renée G. Silviu) a găsit numeroase rezolvări pline de fantezie, cum ar fi, de pildă, realizarea scenei convorbirii telefonice dintre Victor şi Vera. Agitat, febril, Victor intră în cabina telefonică, formează numărul şi... răspunzînd la apel, Vera apare într-un medalion în cealaltă parte a scenei. Ingeniozităţii regiei (vom mai aminti scenele din tribună la meci şi de la patinoar), i se adaugă expresivitatea păpuşilor atît ca apariţie fizică cît şi ca mişcare. S-ar putea reproşa totuşi în unele privinţe — de exemplu în confecţionarea unor păpuşi — o insuficientă grijă pentru păstrarea specificului sovietic. Vera, de exemplu, este o păpuşă frumoasă şi expresivă, dar aduce prea puţin în ţinută şi ca înfăţişare cu o fată sovietică. Melodiile lui H. Mălineanu întregesc sugestiv atmosfera spectacolului, cu toate că şi în acest caz s-ar putea obiecta asupra specificului.

Spectacolul pentru adulţi al Teatrului Ţăndărică dovedeşte maturitatea la care au ajuns păpuşarii noştri. Antrenant şi distractiv, spectacolul „2—0 pentru noi" va fi neîndoielnic pe placul tinerilor care iubesc acest migălos şi complicat tărîm al artei teatrale.

ADA SIMIONESCU

Filmul american „Sarea pămîntului" — distins cu Marele Premiu al Festivalului internaţional al filmului de la Karlovy-Vary — va rula în curînd pe ecranele Capitalei.

Aducînd înaintea spectatorilor un episod dramatic din lupta muncitorilor mineri americani pentru o viaţă mai bună, filmul, realizat în regia lui Herbert J. Biberman — este un adevărat poem cinematografic închinat frumuseţii morale a omului simplu.

În fotografie: o scenă din film.

Studenţii cîntă pentru studenţi

A devenit aproape normal pentru cei care frecventează concertele să meargă să asculte tineri muzicieni. Uneori nivelul artistic remarcabil al manifestărilor muzicale ale tinerilor ne face să uităm că avem de a face cu debutanţi, cu începători, sau cu formaţii care s-au închegat abia de scurtă vreme. Aşa s-a întîmplat, bunăoară, de cîteva ori cînd în sala Ateneului R.P.R. au apărut studenţi ai Conservatoarelor noastre. Iubitorii de muzică au păstrat o caldă amintire concertelor date în anul trecut de studenţii clujeni. Nici studenţii bucureşteni nu se lasă în această stagiune mai prejos.

Recentele concerte ale orchestrei Conservatorului „Ciprian Porumbescu" au dovedit din plin acest lucru. Închegată, strunită şi dirijată de prof. Mircea Basarab, orchestra apare ca o formaţie serioasă, capabilă a prezenta lucrări muzicale într-o interpretare aleasă. În acest sens, referindu-ne la cel mai recent concert al orchestrei, tălmăcirea atît de poetică a uverturei „Iphigenia în Aulida" de Gluck este pilduitoare. Desigur nu poate fi încă vorba de experienţă artistică la orchestranţi, dar în schimb se manifestă la majoritatea orchestranţilor (din păcate, nu la toţi!), acea bucurie de a crea, acel entuziasm pentru muzică, fără de care nu poate fi concepută o interpretare cu adevărat artistică.

Dar nu numai Mircea Basarab obţine frumoase interpretări de la orchestră. Concertul amintit a adus şi debutul ca dirijor al studentului Eugen Pricope. Succesul său real se întemeiază desigur şi pe creditul acordat îndeobşte unui tînăr care debutează. Dar acest credit nu poate fi — şi nici nu a fost — singurul temei. Pricope a pătruns în miezul şi caracteristicile de stil ale lucrărilor tălmăcite şi în foarte mare măsură a izbutit să le scoată la lumină cu gust şi claritate în ciuda emoţiei sale. Eugen Pricope dirijează pe dinafară; în ceea ce priveşte gestica lui, sîntem convinşi că vremea va aduce o simplificare, o mai mare nuanţare a ei. Atunci simplitatea, poezia, plasticitatea se vor îmbina în chip fericit. Practica de orchestră e de natură să-l ajute mult pe Pricope, ca şi pe oricare alt dirijor tînăr şi talentat.

Practica le va fi de folos de altfel şi orchestranţilor. Şi ce s-ar putea îmbina cu o activitate obştească bine venită. Închipuiţi-vă ce mare lucru ar însemna ca orchestra conservatorului să participe „pe teren" la crearea unui public muzical în rîndurile tineretului. Repetarea unor concerte în alte instituţii, fără ca programul studenţilor să se încarce peste măsură, ar fi de salutat. Închipuiţi-vă, de pildă, un concert dat de orchestra conservatorului în aula Facultăţii de ştiinţe juridice, desfăşurîndu-se sub titlul: „Studenţii cîntă pentru studenţi". Ar corespunde interesului tuturor.

C. T.

Pe scurt!

Un „carnaval" neinspirat

„Carnavalul poveştilor" — ne întîmpină un titlu promiţător în fruntea unor pagini din „Cravata roşie" nr. 4. Acest original „carnaval" avea, pare-se, menirea să satirizeze, prin intermediul unor vestiţi eroi de basm, nărăvuri pe care copiii le cunosc foarte bine şi, din păcate, le întîlnesc ades — lenea, neatenţia la lecţii, întîrzierile etc. Micii cititori ar fi avut prilejul să rîdă, dar să se şi ruşineze, recunoscîndu-se în unii „oaspeţi" ai carnavalului, să simtă nevoia de a se îndrepta, dacă ...dacă autorul respectivelor „portrete", Puiu Mustaţă, s-ar fi dovedit mai inspirat şi mai exigent.

Cum prezintă versurile sale manifestările negative care trebuie ridiculizate, stîrpite?

Lui „Flămînzilă" şi „Setilă" li se popularizează în cîte şase strofe capacitatea de a „înghiţi" litere (sau cuvinte) la dictare şi respectiv... apele la geografie. Micul cititor se pomeneşte — în „Setilă" — în faţa unei logici încîlcite pe care e îndoielnic că o va gusta (deşi Setilă e mare amator de apă şi soarbe mări întregi, „apele nu-i plac"). Încălcarea logicii i-a fost, pe cît se pare, necesară autorului pentru crearea unor asemenea calambururi pe care le reproducem pentru a da o idee asupra calităţii lor: „Deşi îi place-atîta apă — / Lui apele nu-i plac! / Şi cînd l-ascultă despre ape / Se face tot un lac!" *După care aflăm că şi în catalog Setilă* „a intrat... la apă!".

Mai „năstruşnici" sînt însă ceilalţi eroi ai carnavalului. „Iute de picior", care nu se îndură să se scoale la timp dimineaţa, fuge mîncînd pămîntul pe tot parcursul poeziei şi, fireşte, nu izbuteşte să ajungă înainte de începerea lecţiei. Autorul a socotit însă, se vede, că băiatul nu e destul de pedepsit în felul acesta şi l-a pus, pe deasupra, să vină la şcoală... în pijama şi papuci, ceea ce dacă nu e veridic, nu e în schimb nici prea comic.

Totuşi, versurile citate mai sus tind să ridiculizeze într-o oarecare măsură (ce-i drept, la un nivel nu tocmai corespunzător) deprinderi greşite. Altele apărute tot aci — un fel de epigrame — nu demonstrează absolut nimic şi nici măcar nu amuză. Prin analogie cu Sfarmă-piatră din poveşti a apărut, de pildă, un „Sfarmă-geamuri" care „Umblă-aşa hai-hui, hai-hui, / făr' să-i pese de dojană / căci toată puterea lui / stă în „praştia năzdrăvană" (?)

Greu de crezut că citind acest catren nesărat, micul cititor va rîde de ştrengarii care au o predilecţie exagerată pentru mînuirea praştiei, sau va fi prevenit în privinţa neajunsurilor unei atari îndeletniciri. Şi mai puţin probabil este că-l va convinge pretinsa ironizare a copiilor plîngăreţi în poezia „Făt-frumos din lacrimă" (ciudată asociere cu eroul basmului popular), unde se spune că micul plîngăreţ umple ligheane întregi de lacrimi... „ca să-şi facă un ocean!"

Sînt cu atît mai regretabile deficienţele acestea, cu cît ele compromit o idee interesantă, binevenită, într-un domeniu deosebit de necesar şi de gustat — acela al umorului pentru copii. În acest domeniu, „Cravata roşie" a realizat unele lucruri izbutite. E de dorit să persevereze, dînd însă dovadă pe viitor de o exigenţă mai ridicată, ceea ce e firesc să-i cerem şi autorului versurilor amintite aci.

F. D.

Pe urmele unei hotărîri

In noiembrie 1955, biroul Comitetului raional U.T.M.-Arad a analizat activitatea utemiștilor din două S.M.T.-uri — Aradu Nou și Curtici. O asemenea analiză a fost necesară atunci pentru că ambele stațiuni au rămas sub plan la lucrările agricole de toamnă, printre altele, și din cauza slabei activități a organizațiilor U.T.M. De pildă, la S.M.T.-Curtici, planul lucrărilor de toamnă a fost îndeplinit doar în proporție de 64 la sută. Din păcate, la ședința biroului raional nu s-a analizat temeinic și multilateral munca desfășurată în aceste S.M.T.-uri, iar hotărîrea adoptată cuprindea multe indicații generale, stereotipe. De pildă, hotărîrea nu s-a referit de loc la muncile agricole de toamnă care trebuiau grăbite atunci și nici la sarcinile perioadei imediat următoare — campania de reparații din timpul iernii. Cu toate acestea hotărîrea biroului raional a cuprins cîteva măsuri importante, a căror îndeplinire putea duce la îmbunătățirea muncii în cele două stațiuni de mașini și tractoare. Să pornim pe urmele acestei hotărîri.

„Posturile utemiste vor fi reactivizate și-și vor desfășura activitatea pe bază de plan" — se spunea în hotărîrea biroului. Și trebuie s-o spunem că, din păcate, această prevedere a rămas doar pe hîrtie; posturile utemiste de control de la S.M.T.-Curtici și Aradu Nou n-au activat nici cu, nici fără plan.

N-a fost, oare, nevoie de ele? Faptele arată contrariul. La S.M.T.-Aradu Nou, de pildă, a fost nevoie de apariția unor articole critice în presă pentru ca reparația tractoarelor, a celorlalte mașini agricole să fie terminată la timp. Și mai anevoios au mers treburile la Curtici. Aici, din cauza proastei organizări a muncii și din pricina indisciplinei de care au dat dovadă unii tineri, reparațiile au rămas și mai mult în urmă. Dar postul utemist de control din S.M.T. (care e constituit doar pe hîrtie) a rămas și mai departe în amorțeală.

Deși hotărîrea prevedea necesitatea încadrării fiecărui utemist și tînăr în învățămîntul politic și organizarea temeinică a studiului în perioada iernii, lucrurile nu stau prea bine nici în această privință. De exemplu la S.M.T.-Curtici din 40 de utemiști doar 16 sînt încadrați în învățămîntul politic, fără a mai vorbi de faptul că de cîteva săptămîni nu s-a mai predat nici o lecție.

Am putea continua șirul hotărîrilor neîndeplinite. Dar e mai util să analizăm cauzele neîndeplinirii lor.

Ar fi fost normal ca biroul raional, care a constatat lipsuri serioase în munca U.T.M. în cele două S.M.T.-uri și a adoptat o hotărîre cu privire la îmbunătățirea activității acestor organizații de bază, să ia și măsuri pentru *îndeplinirea cu orice preț* a acestei hotărîri. Ar fi fost normal să-și trimită activiștii în aceste organizații spre a ajuta munca comitetelor U.T.M. Or, tocmai asta nu s-a făcut.

Activiștii comitetului raional se deplasează rar la S.M.T.-Aradu Nou, deși sediul stațiunii e aproape. Odată, tovarășul N. Păsărică, primul secretar al comitetului raional, a promis că va veni în această organizație, dar, nu se știe de ce, utemiștii n-au avut prilejul să-l vadă.

Nici la S.M.T.-Curtici nu s-a simțit sprijinul activiștilor comitetului raional.

Nu de mult, la adunarea pentru darea de seamă și alegeri, utemiștii de la S.M.T.-Curtici și-au spus și ei părerea: „Comitetul raional ne-a ajutat puțin; activiștii lui au venit foarte rar în organizația noastră".

Membrii biroului raional nu numai că n-au ajutat comitetele U.T.M. să traducă în viață această hotărîre, dar nici măcar n-au controlat dacă ea a fost îndeplinită sau nu. In acest caz cui i-a folosit această ședință de birou? Cui i-a folosit această hotărîre?

Poate membrii biroului raional cred că ședințele și hotărîrile au cine știe ce puteri miraculoase — așa cum credeau grecii antici în puterea zeilor — și așteaptă vreo minune? Dacă nu, atunci de ce manifestă atîta indiferență față de soarta propriilor lor hotărîri.

Sîntem în plină campanie de primăvară. Tractoriștii trebuie să înfăptuiască un volum mare de lucrări într-un timp relativ scurt și de aceea angajamentele unor tineri tractoriști de a aplica cît mai multe cuplaje, de a lichida deplasările inutile, de a efectua lucrări de bună calitate trebuie încurajate și extinse la toate brigăzile. In lupta pentru aplicarea metodelor de muncă înaintate, ca și în organizarea muncii cultural-educative un mare rol trebuie să-l joace grupele de U.T.M. din brigăzile de tractoriști.

Este de dorit ca în campania de primăvară activiștii comitetului raional să se apropie mai mult de organizațiile U.T.M. din aceste două S.M.T.-uri din raion, să viziteze brigăzile de tractoriști, să ajute grupele de U.T.M. în organizarea muncii, a educației, a distracției tinerilor tractoriști.

ȘTEFAN NEKANIȚKI

Să atingem cei mai înalți indici de productivitate a muncii

Colectivul secției noastre de tineret de la I.C.S.-Hunedoara a studiat cu mult interes Documentele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, din care, pentru noi, izvorăsc sarcini de mare cinste. Noi, tinerii care lucrăm la ridicarea noilor construcții siderurgice din Hunedoara sîntem printre cei mai dornici ca, aplicînd în viață prevederile acestor Documente să mărim puterea industrială a patriei.

Un loc de seamă îl ocupă în Documente, pe lîngă problemele creșterii continue a producției și productivității muncii și problema ridicării cunoștințelor profesionale la nivelul tehnicii înaintate. Cu ajutorul comuniștilor din cadrul complexului, colectivul nostru, într-o consfătuire, a stabilit măsurile tehnico-organizatorice care aplicate trebuiau să ducă în mod nemijlocit la îmbunătățirea calitativă a întregii activități tehnice profesionale de producție.

A urmat apoi cea de-a doua etapă: aplicarea practică a măsurilor stabilite, pentru a le verifica în practică. La început, formațiile noastre de lucru n-au corespuns noilor măsuri tehnico-organizatorice. Am fost nevoiți să utilizăm mai multe formații de lucru pentru a stabili pe cea mai corespunzătoare. Acest lucru a stîrnit interesul fiecărui tînăr din secție, mărind în mod simțitor contribuția fiecăruia la realizarea sarcinilor de plan. Repartizarea grafică a lucrărilor pe brigăzi, apoi pe operații de execuție și specialități, a asigurat eliminarea aproape în întregime a timpilor neproductivi. Metoda este aceasta: fiecare responsabil de brigadă conform programului de lucru și graficului de execuție, stabilește cu o zi înainte operațiile care urmează a fi executate și determină concret factorii fiecărei operații, cît și legătura ce se va păstra în desfășurarea procesului tehnologic de la o operație la alta pînă la executarea produsului finit.

Utilizînd această metodă de lucru, într-un interval destul de scurt ne-am putut da seama că anumite lucrări, pentru care înainte era nevoie de un timp mai mare — mai ales lucrările cu operații simultane și în lanț — de data aceasta sînt executate cu o rapiditate uimitoare.

De aici a izvorît inițiativa noastră, în lumina Documentelor celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, și anume cererea de reducere progresivă a timpului de execuție pe fiecare lucrare în parte. Ca prim rezultat al inițiativei noastre este economisirea într-o singură lună a 61.440 minute la diferite lucrări *(N. R. Este o inițiativă prețioasă cererea reducerii timpilor de execuție. Reducerea nu trebuie însă efectuată progresiv, ci pe baza fixării de norme cu motivare tehnico-științifică la fiecare lucrare în parte)*

Dorind să consolidăm și să depășim nivelul atins după aplicarea primelor măsuri, colectivul secției noastre și-a mai propus organizarea unui curs de minim tehnic pe specialități de meserii, cu o programă analitică pe o durată de 6 luni, avînd ca prim rezultat asigurarea ridicării calificării tinerilor cu o categorie de salarizare. Cursul se va desfășura pe locul de producție, cuprinzînd toți tinerii din secție. Problemele teoretice și practice de specialitate vor fi dezbătute cu concursul celor mai capabili tehnicieni, transformînd astfel secția noastră într-o adevărată școală pentru îmbogățirea cunoștințelor tehnico-profesionale

Și iată că lucrînd astfel, secția noastră de tineret a obținut realizări însemnate în procesul de producție. De curînd ea a fost distinsă cu Drapelul roșu de secție fruntașă pe întreprindere, iar unui număr de 5 tineri li s-a înmînat Diploma de onoare a Intreprinderii de construcții siderurgice din Hunedoara.

De asemenea una din brigăzile noastre a primit flamura roșie de brigadă fruntașă pe complex.

Primele noastre rezultate sînt imboldul pentru realizările viitoare. Obiectivul nostru este să depășim mereu, lunar, nivelul activității anterioare. In lumina Documentelor Congresului al II-lea vom căuta să atingem cei mai înalți indici de productivitate a muncii.

HORIA TALFEȘ
șeful secției de tineret de la complexul hidrotehnic I. C. S.-Hunedoara

Un pasionat... cititor

Ssst! nu-l deranjați pe tovarășul mecanic de sector Vasile Rădulescu de la S.M.T. Făcăeni. Ce dacă e mijlocul lui aprilie și afară e cald, iar vremea e bună de arat și însămînțat? Omul stă la umbră și citește. Și ce dacă tractorul la a cărui umbră stă nu lucrează de o zi și o noapte, fiindcă el nu s-a îndurat să lase din mînă cartea și să se apuce să-l repare? Are cineva îndrăzneala să afirme că e mai important un flecușteț de 4-5 hectare arătură pe lîngă citirea unei cărți frumoase, cu povești? N-au decît să se supere membrii celor trei brigăzi din sectorul său că nu-i ajută la remedierea defecțiunilor ce se ivesc la tractoare și că, în general, nu prea dă pe la ei. Activitatea lui de cititor pasionat — mulțumește însă pe bibliotecară. De aceea, oamenii ar trebui să înceteze șicanele, să-l lase pe tovarășul mecanic de sector Vasile Rădulescu să-și facă lectura în orele de serviciu, la umbra tractoarelor defecte.

Poate că, citind, o să afle din vreo carte cît de dăunătoare e atitudinea lui. Or, mai curînd, o să afle acest lucru de la tovarășii lui, care nu-i vor mai tolera multă vreme neglijența și nepăsarea.

I. Ș.

Primăvara în grădini și livezi

Tinerii miciuriniști

Pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani din comuna Cetatea de Baltă, raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, organizați în cercul „Tinerilor miciuriniști", desfășoară o intensă activitate practică. Incă înainte de dezghețarea solului s-au făcut numeroase probe de germinație la grîul de primăvară, orz, floarea-soarelui, porumb și iarovizarea cartofilor. Cei 40 de pomi fructiferi din grădina școlii au fost curățați de cuiburile de omizi, iar grădina din fața școlii — 12 ari — a fost săpată și semănată în parte cu morcovi și pătrunjel. In răsadnița școlii au fost semănate legume. Fruntași sînt pionierii Socobean Emilia, Filip Pompei, Sas Elena, Sîmbotin Liviu, Siera Letiția, Bîrsan Emilia și V. Jidveian.

Corespondent
ȘTEFAN COVRIG

Ștafeta trandafirilor

Intr-o dimineață, pe adresa tinerei învățătoare Victoria Iubu din comuna Roșia de Secaș, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, a sosit o scrisoare din satul ei natal — Valea Mare Pravăț, regiunea Pitești. Scrisoarea era semnată de Laura Rujan, președinta unității de pionieri și de întregul colectiv de conducere. Iată ce-i scriau copiii:

„Dragă tovarășă,

Poate știți că noi am pornit cu ani în urmă o acțiune de realizare a unui parc pionieresc pe locul fostei rîpe din centrul comunei. Intr-o bună măsură, noi am reușit să schimbăm fața centrului satului. Ca răsplată pentru strădinața noastră de a depune economii la C.E.C. — acțiune în care am antrenat mulți copii — am primit aproape un kilometru de pavaj de piatră cubică de granit, ceea ce ne-a scăpat pentru totdeauna școala și parcul de praf și de noroi. Acum, parcul e frumos, el e mîndria noastră și bucuria tuturor trecătorilor. Dar ceea ce este acum nu reprezintă decît un foarte modest început, căci în planul nostru de perspectivă am prevăzut ca „Parcul pionierilor" să devină o adevărată podoabă a raionului nostru.

Ca să putem înfrumuseța tot mai mult parcul nostru am făcut peste 350 gropi pentru ca în primăvara aceasta să punem trandafiri altoiți și diferite feluri de tufe florifere. Acestea însă ne lipsesc și din împrejurimi nu le putem procura. De aceea ne-am gîndit să ne adresăm fiecăruia dintre înaintașii noștri și să-i rugăm să participe la acțiunea noastră.

Dacă fiecare dintre dvs. ne-ar dărui cîte 10-15 trandafiri altoiți noi am înfrumuseța parcul nostru. Aceasta ar constitui cea mai grăitoare dovadă că n-ați uitat locul natal și că vă preocupă ca el să arate cît mai frumos".

Știm deja și răspunsul tovarășei învățătoare: pe adresa indicată la sfîrșitul scrisorii au plecat bani pentru cumpărarea cîtorva tufe de trandafiri; și sîntem siguri că la această ștafetă a trandafirilor, ștafeta înfrumusețării satului natal, vor prelua schimbul toți foștii elevi ai școlii care au primit cîte o asemenea scrisoare.

Sport

A 9-a ediție a Cursei Scînteii

Dinamoviștii din Orașul Stalin au dominat prima etapă

ORAȘUL STALIN (de la trimisul nostru).

Ieri, la ora 12, din fața Casei Scînteii s-a dat plecarea în prima etapă a celei de a 9-a ediții a tradiționalei competiții cicliste Cursa Scînteii.

***La startul cursei s-au prezentat** aproape 100 de alergători dintre care n-au lipsit desigur cunoscuții Ion Ioniță, N. Vasilescu, V. Georgescu, cărora li s-au alăturat foarte mulți tineri, debutanți în Cursa Scînteii.*

După o jumătate de oră de la plecare, grosul plutonului se păstrează încă compact. Cronometrele ne indică că se pedalează în medie cu 37 km. pe oră. La periferiile Ploeștiului, dar mai ales pe străzile orașului, plutonul se resfiră. In centru, primul trece Călin Tudose de la Progresul Casa Scînteii care are un avans de aproape 300 m. față de grosul plutonului. La ieșirea din oraș, alergătorii din frunte micșorează alura, dînd astfel posibilitatea celor rămași în urmă să se regrupeze. In continuare, pînă la Comarnic, cursa nu are niciun istoric.

Incepe urcușul Posadei, cunoscuta „piatră de încercare" a participanților la Cursa Scînteii. Din nou cicliștii se resfiră. Primii care trec vîrful Posadei sînt I. Sima, Zinz Magnus, N. Gherman, toți de la Dinamo Orașul Stalin și V. Georgescu (Dinamo București).

Acesta din urmă însă nu poate face față tempo-ului și rămîne în urmă. In schimb Sima și Gherman — care dealtfel merită să fie evidențiați pentru combativitate — se detașează și reușesc să-și creeze la un moment dat un avans de mai multe sute de metri. La Bușteni ei sînt ajunși însă din urmă de plutonul fruntaș. In momentul acesta alți doi tineri alergători, reprezentanți ai aceleași echipe (Dinamo Orașul Stalin) — Magnus și Klein Richard, precum și Călin Tudose de la Progresul Casa Scînteii, se desprind din pluton și pedalează insistent, reușind să ia un bun avans, care pe serpentinele Timișului ajunge de un minut.

Linia de sosire la Orașul Stalin o trec primii Klein Richard și Zinz Magnus (ambii de la Dinamo Orașul Stalin). Ei termină cursa în 4 ore 55 min. și 30 sec. Sosește apoi un pluton format din circa 20 cicliști, în fruntea căruia trece primul Nicolae Vasilescu (Dinamo București) urmat de Iulian Minulescu (Avîntul) Dobre Glodea (Dinamo Orașul Stalin).

După cum se vede, etapa a fost dominată de tinerii cicliști din Orașul Stalin.

Astăzi se desfășoară cea de a doua etapă a Cursei Scînteii pe ruta Orașul Stalin-Făgăraș-Orașul Stalin.

AL. PINTEA

Știri sportive

Vineri a sosit în capitală echipa bulgară de fotbal Spartak Sofia care va susține două întîlniri prietenești în compania echipelor romîne.

Primul meci al echipei Spartak Sofia va avea loc duminică pe stadionul Dinamo cu începere de la ora 17. Fotbaliștii bulgari vor întîlni echipa Dinamo Orașul Stalin. In deschidere la ora 15 va avea loc meciul amical dintre echipele Dinamo București și Progresul F. B.

★

Pe stadionul Strahov din Praga se desfășoară astăzi întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R. Cehoslovace și Braziliei. Jocul stîrnește un interes deosebit în rîndurile iubitorilor fotbalului din lumea întreagă. Fotbaliștii brazilieni care și-au început în urmă cu două săptămîni turneul pe care-l întreprind în Europa au învins pînă acum echipele Portugaliei cu 1-0, Austriei cu 3-2 și au terminat la egalitate 1-1 cu Elveția.

Intîlnirea de la Praga va putea fi urmărită la radio de milioane de ascultători din țările Americii Latine. In acest scop în Capitala cehoslovacă au sosit radio reporteri de la 11 societăți radiofonice braziliene meciul urmînd să fie retransmis pe 380 de stații de radio.

Echipa de fotbal a R. Cehoslovace și-a încheiat joi pregătirile Ultimul joc de verificare susținut de fotbaliștii cehoslovaci miercuri în compania echipei Tankista Praga a luat sfîrșit cu scorul de 3-0 în favoarea reprezentativei naționale.

In preajma celei de a 86-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

Increderea leninistă în forța uriașă a maselor

In amintirile despre Lenin ale lui V. A. Karpinski este povestit un fapt cu o adîncă semnificație. In februarie 1921 un tînăr țăran din Siberia, Osip Ivanovici Cernov, a venit la Lenin. Vladimir Ilici l-a primit, l-a salutat cu căldură și l-a întrebat:

— Ce-ai adus nou din Siberia?

— Eu mi-am expus ideile pe hîrtie — a răspuns Cernov. — Pot să vi le citesc?

— Poftim, stai jos, citește.

Și Vladimir Ilici a ascultat cu mare atenție cele expuse de tînărul țăran. Era în esență o propunere de a înlocui sistemul de predare obligatorie a surplusului de cereale cu un impozit progresiv. Propunerea justă a lui Cernov a apărut sub forma unui articol al acestuia în Pravda cu puțin timp înaintea Congresului al X-lea al Partidului Comunist. Congresul a adoptat în conformitate cu raportul prezentat de Lenin hotărîrea cu privire la înlocuirea sistemului de predare obligatorie a surplusului produselor agricole prin impozitul în natură.

Acest fapt arată cu ce atenție deosebită și grijă părintească trata Vladimir Ilici nevoile și cerințele maselor, ce înaltă prețuire dădea el activității și inițiativei creatoare a maselor. In întreaga lui activitate teoretică și practică Lenin a pornit de la recunoașterea rolului hotărîtor al maselor populare în istorie.

Este cunoscută tăria cu care Lenin sublinia mereu și mereu că poporul este făuritorul istoriei Ne vom opri în acest articol numai la cîteva din aspectele acestei probleme tratate de Lenin

Incă de la primii pași ai activității sale teoretice Lenin a pus în toată amploarea problema rolului principal, hotărîtor al poporului ca făuritor al istoriei Poporul, masele de oameni ai muncii, care produc bunurile materiale, care făuresc comorile culturii și susțin pe umerii lor întreaga existență a societății sînt făuritorii istoriei.

Marxismul — a arătat Vladimir Ilici — se deosebește de toate celelalte teorii socialiste prin aceea că îmbină luciditatea științifică în analizarea dezvoltării obiective a vieții sociale cu recunoașterea cea mai categorică a energiei revoluționare, a creației revoluționare, a inițiativei revoluționare a maselor precum și a diferitelor personalități, organizații și partide care știu să lege activitatea lor cu lupta claselor înaintate.

Apărînd teza marxistă cu privire la rolul hotărîtor al poporului în făurirea istoriei, Lenin a dus un război necruțător împotriva ideologilor burghezi și mic burghezi care propovăduiau cultul „personalităților de seamă", atitudinea disprețuitoare față de masele populare, împărțirea societății în „gloată" pe de o parte și „eroi" pe de altă parte Lenin a dat o lovitură nimicitoare acestei teorii reacționare și antiștiințifice El a dovedit că această teorie reacționară, care falsifică în mod grosolan realitățile vieții este propovăduită de dușmanii poporului în scopul de a „demonstra" că — chipurile — poporul e incapabil să ducă acțiuni independente și de a abate astfel oamenii muncii de la lupta revoluționară Predica aceasta lamentabilă, jalnică a reacționarilor a fost spulberată de viață, de lupta revoluționară a proletariatului, a maselor muncitoare Lenin sublinia întotdeauna că numai participarea activă a maselor populare la lupta împotriva exploatatorilor poate duce la victorie, că de participarea maselor populare depinde rezultatul luptei. El a arătat că cu cît sînt mai profunde și mai largi transformările sociale, cu atît sînt mai numeroase masele populare care participă la înfăptuirea acestor transformări Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a exercitat o influență uriașă asupra întregii evoluții ulterioare a istoriei mondiale, a fost înfăptuită de majoritatea poporului în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea partidului, a fost o revoluție populară Același caracter popular îl au Marea Revoluție Chineză și transformările socialiste revoluționare care s-au petrecut în toate țările de democrație populară

Același caracter îl are și revoluția populară din țara noastră

Poporul, reprezentat de muncitori și țărani, luînd puterea în mîinile sale, devine stăpînul soartei sale, făuritorul conștient și liber al istoriei. Lenin a arătat că în condițiile făuririi socialismului și comunismului activitatea maselor populare crește infinit de mult: poporul e chemat să înfăptuiască de aci înainte în mod conștient marea sa misiune istorică, să fie creatorul vieții noi. „Socialismul viu, creator este creația maselor populare însăși — spunea Lenin. — Socialismul poate fi construit numai atunci cînd mase de 10, de 100 de ori mai largi decît înainte vor începe singure să construiască statul și să construiască o nouă viață economică". Neîncrederea ideologilor burghezi în marile forțe ale poporului, afirmațiile lor că poporul simplu n-ar fi capabil să conducă statul, să construiască societatea socialistă a fost caracterizată de Lenin drept: „o prejudecată veche, absurdă, sălbatică și josnică" care trebuie zdrobită cu orice preț. Lenin vedea cu perspicacitate în masele muncitoare marea forță a transformărilor revoluționare, izvorul neasemuit de bogat al talentelor populare. El cerea ca păturile de jos ale poporului să fie antrenate la creația istorică. Arătînd că activitatea masei de oameni ai muncii se compune din activitatea indivizilor, Vladimir Ilici a subliniat marea importanță pe care o are în socialism participarea vie a fiecărui om al muncii la construirea vieții noi. Socialismul ridică personalitatea, creează condițiile pentru dezvoltarea și afirmarea ei. Socialismul deschide drum larg fiecărui om al muncii pentru o participare activă în producție, în viața socială și în activitatea de stat, în dezvoltarea științei și culturii. In socialism, fiecare om al muncii constituie un activist necesar chiar dacă nu este decît un mic șurub, însă fără aceste șuruburi nu poate lucra întreaga mașină socială Participarea conștientă a maselor populare la conducerea statului asigură forța statului socialist și a regimului de democrație populară. De aceasta depinde trăinicia noii orînduiri sociale și politice. Participarea maselor la întrecerea socialistă ridică productivitatea muncii, grăbește înaintarea spre socialism și comunism. Din această activitate a fiecărui om și a tuturor maselor de oameni ai muncii în general se formează acea forță creatoare a poporului, care împinge înainte dezvoltarea societății.

Considerînd că masele populare au un rol hotărîtor în istorie nu înseamnă însă cîtuși de puțin că marxism-leninismul diminuează, subapreciază importanța oamenilor de seamă în istorie. Lenin arăta că personalitățile proeminente, conducătorii, organizatorii pe care însuși poporul îi creează și îi promovează pot juca un important rol pozitiv în istorie dacă acționează în interesul poporului, dacă duc poporul cu înțelegere și fermitate înainte. El sublinia că proletariatul poate învinge și veni la putere numai dacă va ridica conducători și organizatori proprii, capabili să conducă mișcarea maselor pentru înfăptuirea transformărilor sociale profunde.

Pe această linie Lenin a subliniat însemnătatea uriașă pe care o are partidul clasei muncitoare ca conducător și organizator al luptei maselor populare pentru societatea nouă.

Aplicînd în viață învățătura lui Lenin despre partidul de tip nou al clasei muncitoare, gloriosul P.C.U.S. și celelalte partide comuniste și muncitorești țin mereu cea mai vie și strînsă legătură cu masele populare. Ele nu numai că învață masele, ci totodată învață de la aceste mase, își însușesc și sintetizează experiența bogată a poporului și inițiativa oamenilor muncii în construirea vieții noi, sprijinind cu dragoste și grijă mlădițele noului și îndrumînd cu pricepere forțele poporului în interesul înfloririi patriei și al bunăstării celor ce muncesc. Legăturile largi și profunde ale partidului clasei muncitoare cu poporul constituie o forță uriașă în stare să învingă orice greutăți ce s-ar ivi în calea spre atingerea țelului. Dispunînd de o asemenea forță uriașă P.C.U.S. și toate partidele marxist-leniniste folosesc cu curaj critica și autocritica, nu se tem să vorbească deschis despre greșelile, slăbiciunile sau lipsurile ce se ivesc în munca, în activitatea lor. Congresul al XX-lea al P.C.U.S., care a demonstrat cu strălucire sprijinul unanim acordat de poporul sovietic politicii partidului, a subliniat cu deosebită tărie rolul hotărîtor al maselor populare în făurirea istoriei, în construcția socialistă. O strălucită expresie a încrederii profunde a P.C.U.S. în forțele creatoare ale poporului sovietic o constituie grandiosul program economic trasat de congres pentru noul cincinal constructorilor comunismului.

Congresul a condamnat cu hotărîre ca fiind străin spiritului marxism-leninismului, cultul personalității care a căpătat o mare răspîndire în ultima perioadă a vieții și activității lui I. V. Stalin și care a diminuat rolul partidului și maselor populare. Faptul că P.C.U.S. și celelalte partide marxist-leniniste pun cu toată sinceritatea și hotărîrea problema principială a cultului personalității ca fiind străină spiritului marxism-leninismului dovedește marea forță morală și politică a partidelor marxist-leniniste, legătura lor strînsă cu poporul. Pătrunse de încredere profundă, leninistă în energia revoluționară a poporului, partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume își strîng mereu legăturile cu masele populare mobilizîndu-le și conducîndu-le în lupta pentru pace și o viață mai bună, pentru comunism.

★

Fiecare luptător pentru cauza celor ce muncesc are mereu în față pilda nemuritoare a lui Lenin, care a știut ca nimeni altul să mențină legături strînse cu oamenii muncii, cunoscîndu-le profund nevoile și cerințele, învățînd de la mase. Lenin nu numai că a dezvoltat teoreticește problema rolului hotărîtor al maselor populare în făurirea istoriei dar în toată activitatea lui a ținut seama — cu modestia și simplitatea care-l caracterizau — de această recunoaștere a poporului ca făuritor al istoriei. In întreaga activitate a lui Vladimir Ilici de conducător al partidului și statului sovietic se vădește cu strălucire o minunată trăsătură a chipului său și anume: dragostea pentru popor, încrederea de nezdruncinat în masele populare. In amintirile sale E. D. Stasova citează o scrisoare a lui Lenin din 1905. „E nevoie de forțe tinere... In Rusia sînt foarte mulți oameni, trebuie doar să recrutăm tineretul pe o scară mai largă și cu mai mult curaj, cu mai mult curaj și pe o scară mai largă, încă odată pe o scară mai largă și încă odată cu mai mult curaj, fără a ne teme de el".

Această încredere nestrămutată în forțele tinere ale Rusiei revoluționare umplea inima lui Ilici de voioșie și optimism chiar în cele mai grele etape ale luptei. El credea în popor, iubea poporul și era întotdeauna alături de popor. Aflîndu-se în emigrație Lenin urmărea cu atenție activitatea revoluționară a maselor din patrie. El folosea orice prilej pentru a discuta cu tovarășii veniți din Rusia despre viața și lupta muncitorilor și țăranilor. In anii grei ai războiului civil, deși extrem de ocupat, Lenin găsea timp pentru a discuta cu muncitorii, țăranii și intelectualii. Mai mult decît atît, el considera aceste discuții drept o parte principală a muncii sale. In momentele de cotitură din istoria tinerei Republici Sovietice Lenin chema la el muncitori și țărani simpli din cele mai îndepărtate gubernii pentru a sta cu ei de vorbă. La ora fixată delegați din toate colțurile țării apăreau în Kremlin și șușotind emoționați, așteptau să fie invitați la Lenin. Strîngîndu-și centurile, aranjîndu-și cu mîna părul, ei intrau ceremonioși în cabinetul lui Vladimir Ilici, iar el, ridicîndu-se, se și grăbea în întîmpinarea lor, îi saluta politicos, îl întreba pe fiecare cum se numește, de unde a venit și se lega o discuție simplă, ca de la suflet la suflet.

Adesea Vladimir Ilici vizita fabrici, uzine, pleca la țară pentru a discuta personal cu muncitorii și țăranii asupra problemelor importante de stat. Muncitorii mai vîrstnici din fabricile și uzinele Moscovei își amintesc cu emoție de vizitele lui Lenin, de convorbirile pe care le-au avut cu scumpul Ilici. Iată, de pildă, ce povestește bătrînul maistru tîmplar Dimitri Alexandrovici Semiacikin, care l-a cunoscut pe Lenin cu prilejul deselor vizite ale acestuia

(Continuare în pag. 4-a)

Din LONDRA ni se transmite...

Ieri au continuat tratativele sovieto-engleze

Astăzi N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov sînt invitaţi la reşedinţa particulară a lui A. Eden la Chequers

19 aprilie: Desfăşurarea prînzului la ambasada sovietică

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, a oferit un prînz la ambasada sovietică cu prilejul vizitei lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Anglia. Au participat sir Anthony Eden şi alte personalităţi oficiale.

N. A. Bulganin a toastat în sănătatea Majestăţii Sale Regina Elisabeta a II-a a Angliei.

A. Eden, primul ministru al Marii Britanii, a toastat în sănătatea lui K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In timpul prînzului N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. Eden, primul ministru al Marii Britanii şi H. Gaitskell, lider al partidului laburist, au rostit cuvîntări.

N. A. Bulganin: Vizita noastră va contribui la stabilirea unei mai bune înţelegeri reciproce

N. A. Bulganin a arătat că vizita conducătorilor sovietici este un pas pe calea apropierii între U.R.S.S. şi Marea Britanie, pe calea slăbirii continue a încordării internaţionale.

Intre ţările noastre, a spus în continuare N. A. Bulganin, s-au stabilit de mult relaţii de bună vecinătate şi în decurs de mulţi ani ele au fost destul de bune. Credem că vizita noastră actuală este întrucîtva neobişnuită. Conducătorii statului sovietic au sosit pentru prima oară în Marea Britanie. Sîntem ferm convinşi că vizita noastră va contribui la stabilirea unei mai bune înţelegeri reciproce între ţările noastre şi la restabilirea relaţiilor prieteneşti între ele.

Sperăm că tratativele între oamenii de stat şi politici ai ţărilor noastre vor da rezultatele necesare, aşa cum aşteaptă popoarele Uniunii Sovietice şi Marii Britanii, precum şi popoarele din întreaga lume.

N. A. Bulganin a toastat pentru succesul tratativelor între conducătorii Uniunii Sovietice şi ai Marii Britanii.

A. Eden: Partenerii englezi vor sprijini activitatea constructivă despre care a vorbit N. A. BULGANIN

Primul ministru al Marii Britanii, A. Eden, a mulţumit lui N. A. Bulganin în numele tuturor membrilor guvernului englez pentru cuvintele sale.

Salutăm cu sinceră bucurie sosirea dvs., a spus A. Eden. Partenerii dv. englezi vor sprijini activitatea constructivă despre care a vorbit mareşalul Bulganin. Dacă vom reuşi să obţinem rezultate pozitive în cursul întrevederilor noastre, astfel de întrevederi vor deveni în viitor un obicei şi ne vom vizita mai des unii pe alţii.

Anthony Eden a toastat în sănătatea conducătorilor sovietici.

N. S. Hruşciov: Trebuie să facem totul pentru a nu admite războiul

A luat apoi cuvîntul N. S. Hruşciov care a arătat că se alătură celor spuse de N. A. Bulganin.

Am sosit la dv., a spus N. S. Hruşciov, cu inima curată, dorind să obţinem îmbunătăţirea relaţiilor dintre ţările noastre.

Inţelegem că aveţi greutăţi în legătură cu sosirea noastră în Anglia, deoarece nu toţi în ţara dv. au aceeaşi atitudine faţă de vizita noastră. Atît membri ai partidului conservator, cît şi membri ai partidului laburist din opoziţie s-au pronunţat şi pentru şi împotriva sosirii noastre. Considerăm firească o asemenea situaţie şi aceasta nu ne tulbură. Sîntem oameni politici şi înţelegem că nu poate exista o părere unică în asemenea probleme complexe cum sînt problemele relaţiilor reciproce între ţări. Chiar în probleme ca cea a păcii, de pildă, pot exista diferite nuanţe în păreri.

Noi, conducătorii sovietici, credem că vizita noastă în Anglia va da rezultate pozitive.

Ieri şi astăzi, vizitînd Londra şi străbătînd străzile ei, am văzut mulţi londonezi, feţele lor prietenoase. Locuitorii din Londra ne-au întîmpinat cu bunăvoinţă, în speranţa că relaţile dintre ţările noastre se vor îmbunătăţi.

Dar ştim, a spus în continuare N. S. Hruşciov, că printre englezi sînt oameni care nu au o deosebită simpatie pentru noi. Totuşi cred că şi printre aceştia puţini sînt cei care ar dori să rezolve problemele litigioase prin forţa armelor şi aceasta este principalul.

Tratativele noastre vor avea succes dacă ne vom conduce de năzuinţa popoarelor spre pace şi spre rezolvarea paşnică a tuturor problemelor litigioase sau nerezolvate.

Dumneavoastră, domnilor, nu vă place comunismul. Noi ştim lucrul acesta. Nici noi nu ascundem faptul că nu ne place capitalismul. Dar trebuie să trăim în pace. Desigur că nu vă cerem dragoste faţă de noi. Totuşi nu se poate să nu recunoşti existenţa unei ţări aşa de mari ca Uniunea Sovietică. Şi această ţară vrea pace, nu război. După cum se spune în popor, trebuie să trăieşti cu vecinul pe care ţi l-a trimis dumnezeu şi nu numai cu acela pe care ţi l-ai dorit.

Dacă vom aborda rezolvarea problemelor internaţionale de pe astfel de poziţii, vom putea totdeauna ajunge la o înţelegere. Dacă le vom aborda de pe alte poziţii, atunci se poate să ne vorbim amabil, să ne zîmbim politicos unul altuia, dar să ne despărţim fără a fi realizat ceva. Nu vrem dar să încercăm a vă convinge să adoptaţi sistemul nostru şi să renunţaţi la sistemul capitalist. Nici pentru dv. nu face să pierdeţi timpul încercînd să ne convingeţi să renunţăm la sistemul nostru socialist.

Cred că şi dv. vă este clar că dacă veţi încerca să exercitaţi presiuni asupra noastră, să ne cereţi imposibilul aceasta nu va duce la nimic. Nici noi nu ne facem nici un fel de iluzii în această privinţă.

Care trebuie deci să fie soluţia? Soluţia este una singură — coexistenţa paşnică. Alta nu există. Nu trebuie să încercăm a rezolva problemele litigioase printr-un război.

După cum a arătat experienţa, după cum a arătat viaţa, războiul nu rezolvă problemele litigioase, ci le agravează şi mai mult. Trăim pe aceeaşi planetă. In prezent, în urma faptului că tehnica a atins o dezvoltare atît de înaltă, planeta noastră se transformă dintr-una mare într-una mică.

Să luăm fie şi numai următorul exemplu. Dacă înainte a fost nevoie de multe zile pentru a călători din ţara noastră în Anglia, în prezent, prin eforturile constructorilor de avioane au fost create avioane care parcurg această distanţă în cîteva ore. Aici este de faţă remarcabilul constructor sovietic, academicianul Tupolev. Avionul construit de el parcurge distanţa de la Moscova pînă la Londra în 3 1/2 ore, şi aceasta nu este limita. Este ştiut că avioanele militare zboară cu o viteză şi mai mare. Să luăm proiectilele teleghidate intercontinentale balistice care parcurg asemenea distanţe în cîteva minute. Am experimentat arma cu hidrogen. Dv. vă pregătiţi s-o experimentaţi. Forţa acestei arme este cunoscută atît de o parte cît şi de cealaltă.

De aceea popoarele nu trebuie expuse unui pericol, lumea nu trebuie expusă pericolului distrugerii şi nimicirii valorilor. In prezent, în urma dezvoltării tehnicii, războiul nu va fi de folos nici unei părţi, nici celeilalte. El poate aduce numai distrugeri uriaşe.

Trebuie să facem totul pentru a nu admite războiul, să depunem o activitate susţinută în direcţia slăbirii încordării internaţionale, să ne străduim în vederea întăririi prieteniei între popoare, în vederea consolidării păcii în întreaga lume. De aici decurge din nou concluzia necesităţii vitale a coexistenţei paşnice.

Unii spun că noi am dori să provocăm dezbinare între voi şi Statele Unite ale Americii, să îmbunătăţim relaţiile Uniunii Sovietice cu Anglia pe seama înrăutăţirii relaţiilor Angliei cu S.U.A. Astfel de raţionamente nu au nimic comun cu realitatea. Ele sînt cu totul greşite.

Nu dorim să provocăm dezbinare între voi şi oricare altă ţară. Mai mult, am dori ca Uniunea Sovietică să stabilească cu ajutorul dv. relaţii mai bune cu S.U.A. şi alte ţări.

Nu vrem ca cineva să-şi întemeieze relaţiile de prietenie cu noi pe seama înrăutăţirii relaţiilor sale cu alte ţări. Considerăm că relaţiile de prietenie între toate popoarele şi ţările pot fi dezvoltate numai prin consolidarea păcii în întreaga lume, prin întărirea securităţii internaţionale.

In continuare N. S. Hruşciov a toastat pentru întărirea prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Marii Britanii.

★

Liderul partidului laburist, H. Gaitskell, a spus:

„Sperăm că declaraţia sinceră a lui N. S. Hruşciov va contribui la succesul întrevederilor dintre oamenii de stat ai Uniunii Sovietice şi Marii Britanii. Vom critica ambele guverne, adică guvernul sovietic şi guvernul Marii Britanii, dacă întrevederile nu vor da rezultate pozitive".

In continuare Gaitskell a declarat că, deşi este lider al opoziţiei, doreşte totuşi guvernului conservator al Marii Britanii tot succesul în tratativele cu conducătorii sovietici.

Prînzul s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

20 aprilie: La reşedinţa lordului primar al Londrei

LONDRA 20 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite:

In dimineaţa zilei de 20 aprilie, la ora 10,30, la reşedinţa din Downing Street 10 a primului ministru, Sir Anthony Eden, au fost reluate tratativele între conducătorii U.R.S.S. şi Marii Britanii.

După întrevedere, la ora 12,30, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, au plecat cu automobilele spre Mansion-House, reşedinţa lordului primar al Londrei, unde a fost oferit un dejun festiv în cinstea conducătorilor sovietici. In faţa clădirii Mansion House, situată în centrul City-ului — cartierul comercial din capitala Angliei — s-au adunat grupuri de londonezi care au aclamat pe N. A. Bulganin şi N S. Hruşciov.

La toate ferestrele marilor clădiri care dădeau spre străzile ce duceau spre Mansion-House, se puteau vedea funcţionarii şi publicul venit la numeroasele birouri şi instituţii din City. Ei au aclamat călduros pe conducătorii sovietici, făcîndu-le semne prieteneşti cu mîna şi strigînd „Ura!" Oaspeţii au fost întîmpinaţi deosebit de călduros de muncitorii de la şantierul de construcţie al unei clădiri administrative din apropiere de Mansion House.

N. A Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi în sala de recepţie de la Mansion-House de Sir Seymour Howard, care îndeplineşte funcţia de lord primar al Londrei, în lipsa lordului primar, Aekroyd.

Alături de sir Seymour Howard, îmbrăcat în mantila tradiţională a lordului primar al oraşului, se aflau alte persoane care deţin diferite funcţii în Consiliul Municipal, îmbrăcate în mantile roşii şi albastre, garnisite cu blană. In cinstea oaspeţilor sovietici a fost aliniată în sală garda principală, în costume pitoreşti şi în zale, cu arme din epoca lui Cromwell.

Au fost de faţă numeroşi oaspeţi invitaţi la dejun. Printre aceştia se afla şi primul ministru, sir A. Eden.

Oaspeţii au întîmpinat cu aplauze pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, precum şi pe A. Eden şi alţi conducători englezi.

Dejunul a fost organizat în „Sala egipteană". La dejun au participat peste 300 de oaspeţi. La masa principală, sub stema oraşului Londra, au luat loc sir Seymour Howard, N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, sir Anthony Eden, G. Lloyd George, ministrul Afacerilor Interne; H. McMillan, ministrul Finanţelor; D. Sandys, ministrul construcţiei de locuinţe şi autoguvernării locale; Thorneycroft, ministrul Comerţului; liderul partidului laburist, H. Gaitskell; lordul Attlee; ambasadorul Norvegiei, P. Prebensen, decanul de vîrstă al corpului diplomatic din Londra, înalţii comisari ai ţărilor membre ale Commonwealthului britanic, funcţionari superiori englezi precum şi persoanele care însoţesc pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov printre care N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S.; A. A Gromîko, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie; P. N Kumîkin, locţiitor al ministrului Comerţului exterior şi alţii. Printre oaspeţi se aflau reprezentanţi ai autorităţilor şi cercurilor de afaceri din Londra, oameni de ştiinţă, cunoscuţi reprezentanţi ai vieţii publice.

Dejunul s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă şi prietenească.

La sfîrşitul dejunului, sir Seymour Howard a toastat în sănătatea reginei Angliei şi în sănătatea preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Au fost intonate imnurile de stat ale Marii Britanii şi Uniunii Sovietice.

Sir Seymour Howard a adresat apoi conducătorilor sovietici un cuvînt de salut.

Seymour Howard: Vizita oamenilor de stat sovietici ne face o mare plăcere

Domnule Prim ministru, Excelenţe, Milorzi, Ladies şi Gentlemeni!

In lipsa lordului primar, plecat la New York, mi-a revenit cinstea să salut, în numele corporaţiei şi a cetăţenilor Londrei, pe iluştrii noştri oaspeţi din Rusia (aplauze) — pe Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi pe Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Trebuie să vă mărturisesc gentlemeni, că aceasta îmi face o deosebită plăcere, ţinînd seama de larga ospitalitate care mi-a fost acordată de autorităţile ruseşti cu prilejul vizitei pe care am făcut-o anul trecut la Moscova şi care mi s-a întipărit pentru mult timp în minte.

In cursul acestei vizite am putut vedea cîţiva din paşii gigantici cu care poporul merge înainte sistematizînd şi reconstruind marea sa capitală şi am fost foarte impresionaţi de năzuinţa lui fierbinte spre pace, prietenie, spre relaţii culturale mai strînse cu întreaga lume.

Vizita oamenilor de stat sovietici ne face nouă, tuturor, o mare plăcere, întrucît Londra nu a uitat generozitatea poporului sovietic, care atunci cînd Anglia a fost lovită de nenorocire — inundaţia din 1953 — ne-a venit în ajutor, trimiţîndu-ne nu mai puţin de 90.000 de lire sterline.

Ne amintim cu recunoştinţă de aceasta şi salutăm posibilitatea de a acorda oaspeţilor noştri tradiţionala ospitalitate a oraşului şi de a le întinde o mînă camaraderească la Mansion-House.

Primul nostru ministru a subliniat în mai multe rînduri necesitatea stabilirii unui contact mai strîns cu poporul Rusiei şi cu aceia care poartă răspunderea pentru bunăstarea şi progresul său; primul ministru ne-a reamintit că principalul scop al acestei vizite este discutarea numeroaselor probleme care ne dezbină. Oricît ar fi de necesară stabilirea unui contact în toate sferele, nu trebuie niciodată să se scape din vedere faptul că pentru ca acest contact să fie eficace la toate nivelurile, el trebuie să fie eficace la nivelul cel mai înalt. Nimic nu contribuie atît de mult la pacea mondială şi la slăbirea generală a încordării internaţionale ca contactele personale care asigură celor două ţări o vizită ca aceasta.

De aceea, gentlemeni, deşi întîlnirea cu oaspeţii noştri, aci, la noi în ţară, ne produce o deosebită satisfacţie, locul însuşi al întîlnirii nu are o importanţă atît de mare. Important este faptul că aceşti soli ai bunei voinţe au sosit în Anglia pentru a conferi cu conducătorii noştri şi pentru a încerca să întărească legăturile de prietenie şi înţelegere reciprocă între popoarele noastre (aplauze).

Cu toţii sperăm astăzi aci în mod sincer că aceste legături se vor întări neîncetat, deoarece ele sînt mijloace prin care acei care preţuiesc idealurile unei adevărate prietenii se străduiesc să-şi explice planurile şi proiectele de natură să asigure înflorirea şi securitatea reciprocă, împotriva ororilor invenţiilor moderne.

Ca şi un constructor de poduri, omul de stat trebuie să aibă grijă ca temeliile proiectelor sale să fie trainice. Şi pentru ca drumurile care duc spre aceste poduri să fie mai puţin întortochiate şi dificile, pentru ca să se evite impasurile, aceste drumuri spre fericirea naţiunilor trebuie să fie construite pe baza bunei voinţe şi înţelegerii reciproce între acei care au datoria sfîntă de a asigura securitatea tuturor celor a căror răspundere o poartă.

Unul din marii noştri poeţi a spus: „Orice experienţă este o poartă care se deschide spre o lume necunoscută". Există impresia că experienţa noastră începe să ne arate că această vastă lume necunoscută de idei şi concepţii opuse ale celor două naţiuni ale noastre, se reduce şi, în aceeaşi măsură se întăresc speranţele noastre iar strălucirea unei lumi mai bune devine tot mai puternică.

Istoria este o limită în timp iar geografia este un cerc în spaţiu. Unele popoare sînt legate de trecutul lor istoric, altele sînt influenţate de condiţiile geografice.

In ciuda acestor deosebiri, instinctele morale ale oamenilor se aseamănă între ele şi cu cît ne întîlnim mai des unii cu alţii, cu cît ne criticăm prieteneşte şi ne exprimăm părerile, cu atît mai bine vom putea aplana divergenţele şi făuri relaţiile care ne vor lega şi mai mult.

Sîntem foarte bucuroşi că oaspeţii noştri au venit într-un moment cînd primăvara ies florile care înfrumuseţează pămîntul şi le urăm vizită plăcută (aplauze).

Sîntem convinşi că vizita pe care o fac în Anglia acum, în luna aprilie, le va face plăcere lor şi tuturor, mai ales că, după cum se spune, primăvara în Anglia fantezia oricărui tînăr este îndreptată, fie şi în mică măsură spre dragoste (rîsete).

Sperăm că acest lucru va avea de asemenea o însemnătate internaţională şi că dacă este aşa sînt sigur că misiunea cu care ei au venit în ţara noastră va fi încununată de succes.

Oraşul nostru este primul oraş al Commonwealthului şi Imperiului şi din vremuri străvechi el este simbolul valorilor pe care le-am apărat întotdeauna în ţara noastră. Sîntem fericiţi să salutăm oameni din toate colţurile lumii, care află cîte ceva despre poporul nostru şi despre modul său de viaţă. Sperăm că vizita oaspeţilor noştri, deşi de scurtă durată, li se va întipări în memorie şi că vor duce cu ei imaginea unui popor hotărît, harnic, paşnic, iubitor de libertate şi nutrind simpatie faţă de poporul sovietic".

Adresîndu-se lui N. A. Bulganin, Howard a adăugat: „Vă rugăm, sir, să transmiteţi poporului sovietic salutul nostru cordial şi expresia sincerei noastre bunăvoinţe. Ladies şi gentlemeni! închin paharul în cinstea oaspeţilor noştri sovietici!".

N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., întîmpinat cu căldură de oaspeţi a rostit cuvîntul de răspuns.

N. A. Bulganin: Avem nevoie de relaţii prieteneşti şi de colaborare nu numai între diferite oraşe ci şi între state, între toate popoarele lumii.

Stimate lord primar, domnilor!

Permiteţi-mi în primul rînd să vă transmit cele mai cordiale mulţumiri pentru frumoasele, caldele şi prietenoasele cuvinte de salut.

Ne aflăm de trei zile în minunata dvs. capitală — Londra. La Londra timpul este frumos, însorit. Timpul ceţurilor a trecut. Nimic nu ne împiedică să admirăm monumentele oraşului dv. Mi se pare că este mai plăcut să trăieşti cînd nu sînt ceţuri, cînd străluceşte soarele, cînd totul este limpede.

In scurtul interval de timp de cînd ne aflăm la Londra, am stabilit deja un oarecare contact cu londonezii şi vedem că în aceste zile ale primăverii anului 1956, londonezii sînt bine dispuşi. Aceasta se explică probabil atît prin timpul frumos cît şi prin alte împrejurări care trezesc speranţe spre mai bine nu numai în rîndul londonezilor şi al nostru, oaspeţii lor, ci şi în rîndul multor popoare ale lumii (aplauze). Imbunătăţirea atmosferei pe arena politică mondială a fost favorizată de multe evenimente din viaţa internaţională din ultima vreme. Aceste evenimente vă sînt bine cunoscute. Vreau să spun că la slăbirea încordării în relaţiile dintre ţările noastre au contribuit atît Londra cît şi Moscova, între care s-au stabilit relaţii prieteneşti permanente. De obicei capitala oricărui stat dă tonul întregii ţări. Mi se pare că Londra şi Moscova dau în prezent un ton just, bun (aplauze). Avem nevoie de relaţii prieteneşti şi de colaborare nu numai între diferite oraşe ci şi între state, între toate popoarele lumii (aplauze). Cu mare satisfacţie ne amintim de recentul schimb de vizite dintre primarii capitalelor Marii Britanii şi Uniunii Sovietice. Domnul Howard, stimata noastră gazdă şi M. A. Iasnov, fostul preşedinte al Sovietului Moscova, au stabilit între ei relaţii foarte bune. Salutăm această manifestare a prieteniei şi sperăm că şi noii primari ai capitalelor noastre — dl. Ackroyd şi N. I. Bobrovnikov, vor deveni prieteni tot atît de buni.

Ştiţi că am venit în ţara dvs. pentru a stabili contact cu oamenii dvs. de stat şi politici, pentru ca, pe calea tratativelor cu mult stimatul sir Anthony Eden şi cu colegii săi, să ajungem la înţelegere şi să întreprindem acţiunile necesare în direcţia stabilirii prieteniei şi a unei largi colaborări şi legături în domeniul economic, cultural, ştiinţific şi tehnic. Am venit aici şi pentru a lărgi cît mai mult cu putinţă relaţiile noastre comerciale.

După cum vedeţi, în faţa noastră stau sarcini grele. Sperăm însă că ele pot să fie şi vor fi rezolvate. Desigur că totul nu se face deodată. In legătură cu aceasta, avem următoarea zicală rusească: Nici Moscova nu s-a construit dintr-o dată (aplauze). Credem că atît îmbunătăţirea relaţiilor noastre, cît şi lărgirea legăturilor se vor obţine treptat. Avem posibilităţi mari şi pentru a le realiza este nevoie de timp. Sperăm însă că vizita noastră în Anglia va constitui un bun început al prieteniei şi colaborării dintre Anglia şi Uniunea Sovietică, la baza cărora vor sta principiile mărețe ale coexistenţei paşnice.

Ingăduiţi mi să închin paharul pentru prietenia şi colaborarea dintre poporul britanic şi popoarele Uniunii Sovietice! In sănătatea dvs. domnule lord primar! (aplauze).

Lordul Seymour Howard a mulţumit călduros lui N. A. Bulganin pentru cuvintele sale.

Cuvîntările rostite de S. Howard şi N. A Bulganin au fost transmise de la Mansion House prin reţeaua britanică de televiziune.

★

După dejunul de la Mansion-House, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au plecat din nou în Downing Street 10, unde au fost reluate tratativele dintre conducătorii U.R.S.S. şi Marii Britanii. Seara, N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi persoanele care-i însoţesc au vizitat Colegiul Maritim Regal din Greenwich.

Increderea leninistă în forţa uriaşă a maselor

Urmare din pag. 3-a

la „Triohgornaia Manufactura": „Fiecărui pom i se pune cînd îl sădeşti un sprijin — cică ţin-te bine, ridică-te cu curaj... Aşa şi omului nostru, muncitorului, Lenin, partidul i-au dat un asemenea sprijin. Invaţă, ridică-te, condu statul! Stînd de vorbă cu muncitorii, Lenin se interesa, întreba mereu dacă oamenii tind spre o activitate independentă în conducerea fabricii. Mereu îi stimula pe muncitori să ia mai cu curaj în mînă treburile conducerii... că doar nu zeii fac străchinile".

Ne amintim de tabloul lui V. Serov „Jălbaşii de la sate la V. I. Lenin". Intr-una din odăile unui fost institut pentru fete nobile s-au fotolii cu învelitori albe. Trei ţărani îi vorbesc lui Lenin despre nevoile lor. Vladimir Ilici îi ascultă cu multă atenţie, concentrat. Cînd priveşti tabloul, simţi fiziceşte cu cît nesaţ soarbe Lenin tot ce-i vorbesc oamenii simpli despre nevoile lor, despre gîndurile şi planurile lor de viitor.

In micul articol „Lenin şi masele" Clara Zetkin reproduce o povestire a lui Lenin despre nişte ţărani care l-au vizitat.

— „Erau îmbrăcaţi în zdrenţe, iar picioarele înfăşurate în cîrpe erau vîrîte în nişte opinci. Şi ce vreme îngrozitoare era! Picioarele le erau ude, învineţite, îngheţate. Se înţelege c-am dat ordin să li se aducă încălţăminte de la un depozit militar. Dar parcă cu asta ai rezolvat problema? Mii şi zeci de mii de ţărani şi muncitori umblă azi cu picioarele numai în răni şi este cu neputinţă să-i încalţi pe toţi pe socoteala statului. Din ce infern, adînc şi înfricoşător trebuie să se ridice, să iasă la suprafaţă sărmanul nostru popor!... Eu însă cred în eroismul lui, va răzbate!"

Această credinţă a lui Lenin în eroismul poporului, în uriaşele sale forţe creatoare şi-a găsit întruchiparea în fermitatea cu care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a condus poporul sovietic pe drumul unor gigantice bătălii pentru făurirea vieţii noi. Credinţa leninistă în forţa uriaşă a maselor populare este un izvor de tărie pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti. Această credinţă neclintită este un nesecat izvor de optimism şi încredere pe deplin conştientă în viitorul luminos al întregii omeniri. In zilele noastre, cînd 900.000.000 de oameni eliberaţi din lanţurile exploatării desfăşoară sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti o creaţie istorică conştientă, cînd rolul maselor populare de pretutindeni a sporit imens, răsună parcă mai puternic ca oricînd cuvintele neuitatului Vladimir Ilici: „Istoria o fac acum în mod independent, milioane şi zeci de milioane de oameni"

La dreapta marelui birou din cabinetul lui Lenin de la Kremlin se află o măsuţă mică. Pe ea o sculptură în metal care reprezintă un fierar. Mîna în care fierarul ţine ciocanul este ridicată cu vigoare în sus. Cu cealaltă mînă el ţine pe nicovală un brăzdar forjat. Iar la picioarele vînjosului fierar se află, aşteptînd parcă să fie retopite, o spadă şi ţeava unui tun. Cîtă viaţă e în această gravură! Ţi se pare că-l vezi pe Lenin stînd în faţa acestui birou, în fotoliul simplu şi privind, în clipe de odihnă, figura puternică, plină de energie a fierarului. Cînd bate ceasul din perete, acelaşi ceas care şi pe vremea lui Lenin număra orele, se pare că fierarul lucrează, bate fierul...

Milioane de făurari, milioane de oameni simpli, muncitori, masele nenumărate de pe tot cuprinsul globului bat fierul istoriei, împing înainte omenirea pe drumul unei vieţi mai bune, pe drumul leninist, pe drumul comunismului.

EM. RUCAR

Un deceniu de la crearea P.S.U.G.

Zilele de 21-22 aprilie au o însemnătate istorică pentru poporul german; în urmă cu 10 ani, în cadrul Congresului de unificare de la Gotha, reprezentanţii Partidului Comunist German şi ai Partidului Social-Democrat German au pus bazele Partidului Socialist Unit din Germania.

Acest eveniment deosebit de important pentru mişcarea muncitorească din Germania a contribuit în mod hotărîtor la unirea clasei muncitoare din R. D. Germană, la strîngerea rîndurilor forţelor patriotice din această ţară care, avînd în frunte un partid unic, au fost în stare să învingă forţele negre ale reacţiunii — fascismul şi militarismul, susţinătorii acestor forţe — capitaliştii deţinători de monopoluri şi junkerii. Astăzi, în primele rînduri ale luptei pentru traducerea în viaţă a idealului pentru care au militat cei mai buni fii ai poporului german, clasa muncitoare din Germania — crearea unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace — se află Partidul Socialist Unit din Germania.

Decenii în şir, sciziunea din mişcarea muncitorească germană a împiedicat să triumfe ideile de pace şi democraţie ale oamenilor muncii din Germania. Cu sprijinul liderilor social-democraţi, Germania a declanşat în 1914 primul război mondial. In 1918 elementele social-democrate din guvernul venit la putere erau vîndute capitaliştilor; astfel mişcarea revoluţionară a fost înăbuşită, iar fascismului i s-a dat frîu liber datorită sprijinului acordat de imperialiştii germani şi străini.

Propunerile făcute de către C.C. al Partidului Comunist din Germania de a se crea un front unic antifascist au fost respinse de către conducerea Partidului Social-Democrat, în ciuda faptului că majoritatea membrilor erau pentru unitate de acţiune cu comuniştii, împotriva duşmanului comun: fascismul.

Anii de cruntă teroare ce au urmat după preluarea puterii de către Hitler au fost plini de învăţăminte pentru poporul german. Evenimentele de mai tîrziu au demonstrat cu limpezime că refacerea economică şi morală a poporului german nu se poate înfăptui decît prin unitatea de acţiune a clasei muncitoare, prin crearea unui partid unic bazat pe învăţătura marxist-leninistă.

Constituirea în 1946 a Partidului Socialist Unit din Germania, ca rezultat al unificării partidelor comunist şi social-democrat, a fost rodul unei lupte îndelungate pentru unitatea clasei muncitoare germane. Acest eveniment consfinţea o victorie măreaţă a clasei muncitoare germane.

Justeţea politicii promovate de Partidul Socialist Unit din Germania o dovedeşte faptul că oamenii muncii din R. D. Germană au răspuns şi răspund cu entuziasm la chemările şi sarcinile trasate de partid. Socialismul devine o realitate pentru populaţia din R. D. Germană, unde a fost instaurată — pentru prima oară în Germania — o orînduire democratică.

La 24 martie 1956, în cadrul celei de a treia conferinţe a P.S.U.G., tovarăşul Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., a subliniat că în cei cinci ani şi jumătate care au trecut de la Congresul al III-lea al P.S.U.G. la care au fost stabilite sarcinile primului plan cincinal, oamenii muncii din R. D. Germană, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania au obţinut succese mari. Sarcinile primului cincinal au fost îndeplinite, iar producţia industrială pe teritoriul R. D. Germane s-a dublat în comparaţie cu anul 1936.

Apărarea cu hotărîre a intereselor oamenilor muncii — iată unul din ţelurile principale ale politicii P.S.U.G.

Pentru înflorirea culturii şi ştiinţei, în R. D. Germană s-a înfăptuit reforma învăţămîntului, s-a schimbat conţinutul învăţămîntului de stat. Tinerii din toate păturile populaţiei au acces în şcolile ce se deschid în număr tot mai mare pe teritoriul R. D. Germane.

Ca un partid care militează cu adevărat pentru interesele poporului german, Partidul Socialist Unit din Germania duce neobosit o luptă hotărîtă pentru unitatea Germaniei, pentru independenţa de stat internă şi externă a Germaniei.

Sub îndrumarea Partidului Socialist Unit din R.D.G. creşte un tineret nou, entuziast, un tineret care, alături de întreg poporul german, participă activ la construirea vieţii noi în R. D. Germană.

In cei zece ani care au trecut de la înfiinţarea sa, P.S.U.G. s-a întărit, a devenit un monolit puternic, a înaintat cu succes pe drumul transformării lui într-un partid leninist combativ. Astăzi el este forţa politică conducătoare şi mobilizatoare în R. D Germană, în care clasa muncitoare ocupă poziţii hotărîtoare în stat şi economie.

Sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu Partidul Socialist Unit din Germania, oamenii muncii din R. D Germană au obţinut succese remarcabile în opera de construcţie economică şi culturală, au păşit pe calea construirii bazelor socialismului. Realizările uriaşe obţinute de tînărul stat muncitoresc-ţărănesc german sub conducerea P.S.U.G şi lupta consecventă a R. D. Germane pentru asigurarea securităţii europene însufleţesc forţele patriotice din întreaga Germanie care luptă pentru un stat german unit, independent, democrat şi paşnic.

P.S.U.G., guvernul R. D Germane s-au adresat în repetate rînduri întregului popor german, chemîndu-l la luptă împotriva politicii nefaste de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de includere a ei în blocul agresiv nord-atlantic, şi pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Această poziţie este singura poziţie conformă cu interesele fundamentale ale poporului german.

Luptînd cu consecvenţă pentru unitatea poporului german, la cea de a III-a conferinţă a P.S.U.G., care a avut loc în martie anul acesta, tovarăşul Walter Ulbricht a subliniat necesitatea colaborării între Partidul Socialist Unit din Germania, Partidul Comunist German şi Partidul Social-Democrat din Germania occidentală. Numai o astfel de colaborare va duce la o unitate şi mai strînsă a întregii clase muncitoare germane.

Succesele şi victoriile obţinute de R. D Germană umplu de bucurie inimile oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă. R. D. Germană a devenit astăzi bastionul de neclintit al luptei poporului german pentru unitatea ţării, democraţie şi pace.

Pe zi ce trece creşte prestigiul pe plan internaţional al R. D Germane. Existenţa Partidului Socialist Unit din Germania e o garanţie sigură că lupta poporului german pentru o ţară unită, liberă şi democratică va triumfa, spre binele său şi al păcii în Europa şi în întreaga lume.

La închiderea ediţiei

Comunicatul comun sovieto-englez din 20 aprilie

LONDRA 20 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite: La 20 aprilie Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii a dat publicităţii comunicatul comun al celor două părţi asupra tratativelor duse de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu A. Eden, primul ministru al Marii Britanii şi cu alţi conducători englezi.

In comunicat se spune:

„In cursul zilelor de 19 şi 20 aprilie au avut loc trei întrevederi între conducătorii sovietici şi englezi. Aceste întrevederi au avut loc în Downing Street 10. In cursul întrevederilor s-a făcut un schimb de păreri sincer şi util, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

La prima întrevedere care a avut loc în a doua jumătate a zilei de 19 aprilie au participat din partea sovietică: N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, N. A. Mihailov, A. A. Gromîko, I. A. Malik, P. N. Kumîkin, V. I. Erofeev, O. A. Troianovski, I. S. Jemciujnikov; din partea engleză au participat: A. Eden, Selwyn Lloyd, R. Butler, N. Brook, J. Kirkpatrick, W. Hayter, H. Hohler, Th. Brimelow.

In timpul acestei întrevederi s-a făcut un schimb de păreri în legătură cu relaţiile sovieto-engleze, în special în legătură cu contactele culturale şi cu alt caracter dintre cele două ţări. In legătură cu aceasta reprezentanţi ai celor două părţi au fost însărcinaţi să examineze aceste chestiuni şi să prezinte propuneri spre a fi discutate.

A avut loc de asemenea un schimb preliminar de păreri în problema situaţiei din Europa.

La a doua întrevedere care s-a desfăşurat în dimineaţa zilei de 20 aprilie, din partea sovietică au participat: N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, A. A. Gromîko, I. A. Malik, P. N. Kumîkin, L. F. Ilicev, V. S. Lebedev, O. A. Troianovski, din partea engleză: A. Eden, Selwyn Lloyd, N. Brook, J. Kirkpatrick, W. Hayter, D. Young, H. Hohler, Th. Brimelow.

Această întrevedere a fost consacrată discutării problemei Orientului Apropiat şi Mijlociu. S-a stabilit că reprezentanţi ai celor două părţi vor pregăti pe baza discuţiei care a avut loc, propuneri corespunzătoare ce vor fi examinate ulterior.

In după amiaza zilei de 20 aprilie a avut loc a treia întrevedere. Din partea sovietică au participat: N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, A. A. Gromîko, I. A. Malik, L. F. Ilicev, V. S. Lebedev, O. A. Troianovski; din partea engleză: A. Eden, Selwyn Lloyd, A. Nutting, N. Brook, J. Kirkpatrick, W. Hayter, D. Young, H. Hohler, Th. Brimelow.

La această şedinţă a fost examinată problema dezarmării".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
SIAS — 3452 — 52